

naša luč

1994
september
9

slovenske stopinje

protireformacija

Njena temeljna misel je bila boj proti "luteranstvu" in duhovna poglobitev katoliškega dela življa, ki naj bi na novo **prekvalil duhovno prodajajočo Evropo**. Temelji so bili postavljeni z ustanovitvijo jezuitskega reda (1540) in s tridentinskim cerkvenim zborom (1545-1563). Po vseh večjih evropskih središčih so začeli ustanavljati univerze, na katerih naj bi vzgojili katoliško izobražene vernike. Habsburški nadvojvoda Karel je leta 1585 ustanovil graško univerzo, s katero smo bili Slovenci kasneje zelo močno povezani.

V 16. in 17. stoletju je bilo na Slovenskem kar nekaj procesov proti čarovnicam. Z njimi so hoteli odvrniti kmeta od resničnih vzrokov, ki so ga v tistem času pehali v vse večjo revščino. Eden izmed tistih, ki so resnično verjeli v obstoj čarovnic je bil tudi znani pisec Valvasor, ki je pisal o čarovnicah na Cerkniškem jezeru.

Ustanovljene so bile posebne **reformacijske komisije**, ki so "na terenu" preprostim ljudem razlagale bistvene razlike med katoliško in luteransko vero. Pri nas je to komisijo vodil takratni ljubljanski **škof Tomaž Hren** skupaj z graškim škofom Martinom Brennerjem.

V tem času so na Slovenskem komisije pobrale in zažgale velik del knjig, ki so bile napisane v domačem jeziku. Leta 1602 pa je škof Hren dobil papeževo dovoljenje, da lahko za javno rabo ohrani vse tiste knjige, ki so nujno potrebne za razširjanje katoliške vere: slovenski prevodi Svetega pisma.

Kljub vsem naporom protireformacije, ki je ponekod delovala zelo okorno, brez pravega duha, zgolj s silo, so na površju dogajanja ostala stara nasprotja: **boj za prevlado** med različnimi družinami in stanovi. Tako je Evropa zajela tridesetletna vojna (1618-1648), ki je najbolj osiromašila nemško državo, ki je razpadla na 300 samostojnih kneževin.

tolminski upor

V 17. in 18. stoletju se je slovenski kmet srečal z novimi kulturami, ki so mu omogočale boljši pridelek. Na Kranjskem so začeli sejati ajdo, zato je njiva lahko rodila dvakrat na leto, na Goriškem so posadili zelo veliko koruze (sirk), ki je

**NASLOVNA FOTOGRAFIJA
KJER HIŠA MOJEGA STOJI
OČETA - ŠENTJOŠT**
(foto: Vinko Žakelj)

Tolminski puntar Gregor Kobal je javno izjavil, da je "cesarsko veličanstvo le njihov služabnik" - punt je bil uperjen tudi proti cesarju in njegovemu načinu vladanja. Upor so zadušili Hrvatje iz Karlovca skupaj z redno nemško pehoto.

kmalu postala glavna jed vseh tistih, ki so morali ves svoj rž skupaj s pšenico oddati plemiču. Kljub vsemu napredku pa je **kmet še naprej ostal reven**, saj je moral podpirati nastajajoče uradništvo in vojsko. Kmete se razburile **trošarine** na meso in vino ter dajanje te trošarine v zakup tistemu bogatašu, ki si je to pravico odkupil od države. Tak izterjevalec na Goriškem je bil Jakob Bandeu, ki je svoje delo opravljal zelo nasilno in je zato kmalu obogatel. To je bil čas slabih letin in živinske kuge, ki je na drugi strani osiromašilo kmeta. Vse to je pripeljalo do tolminskega punta.

Upor se je razširil na vso Goriško grofijo, del Kranjske, Vipavsko dolino in Kras. 28. maja je prišlo v Gorico približno 5.000 kmetov, ki so bili oboroženi z puškami, cepci in drugimi kmečkimi orodji.

Upor je bil zadušen leta 1714, ko so v Gorici **obsodili glavne organizatorje** punta - odsekali so jim glave, jih razčetrtili in tako iznakažena trupla obesili v opomin vsem ostalim puntarjem.

pripravil L.B.
(se nadaljuje)

s ponosom reči smem... Slovenec sem... 436676

Slovenci smo bili skozi vsa stoletja svojega obstoja prisiljeni drugim okoli nas dokazovati svojo narodno pripadnost. Tako smo uspešno kljubovali času, ki nam je bil vse prej kot naklonjen.

Tudi vi sami ste prehodili pot dokazovanja svoje narodne identitete. Bili ste izpostavljeni raznim očitkom in včasih celo zapostavljanju. Bilo je težko, toda obstaja dejstvo, da ste Slovenci po svetu to znali storiti zelo uspešno.

Kaj pa danes?

Kaj bomo zapustili našim otrokom?

Ali zavest, da so Slovenci ali pa le spomin na to, da so njihovi starši bili Slovenci?

Je bil čas, ko ste za svoje slovenstvo bili pripravljeni žrtvovati prav vse, čas skupnega sovražnika, ki vas je vsaj navidezno prebudil.

Kaj nam pomagajo besede, če za njimi ni dejanj:

- otroci se s slovenskimi sovrstniki pogovarjajo v ne-materinem jeziku,
- starši s svojimi otroki govorijo v tujem jeziku, ki ga niti sami ne obvladajo dobro,
- razredi slovenskega dopolnilnega jezika so vse prej kot polni...

Ali smo res "narodno zavedni" samo za tistih nekaj družabnih srečanj, ki jih organizirajo posamezne skupnosti.

Težke besede! Vem! Toda ne pričakujemo, da nas bodo drugi spoštovali, če niti sami sebe ne znamo spoštovati.

Naj bo Bog z vami!

Ljubo Bekš

Izdajatelj in lastnik: Zveza slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi. Založnik: Družina
Glavni urednik: Ljubo Bekš, 61000 Ljubljana, Poljanska 2, odgovorni urednik: Janez Pucelj, 46149 Oberhausen 11, Oskarstr. 29. Tisk: Novamedia, 61000 Ljubljana

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

NAŠA LUČ
Poljanska c. 2
61000 Ljubljana

NAROČNINA

(v valuti zadevne dežele):

Avstrija ..... 200 ATS
Anglija ..... 11 GBP

Belgija ..... 690 BEC
Francija ..... 106 FRF
Italija ..... 24.000 ITL
Nizozemska .... 35 NLG
Nemčija ..... 30 DEM
Švica ..... 27 CHF
Švedska ..... 130 SEK
Avstralija ..... 26 AUD
Kanada ..... 23 CAD
ZDA ..... 20 USD
Slovenija ..... 1400 SIT

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-147/94 (23.2.1994) šteje Naša Luč med proizvode, za katere se plačuje 5% prometni davek. Naročnike sprejemajo poverjeniki in uprava NAŠE LUČI.
PRINTED IN SLOVENIA

Naročnino lahko plačate pri poverjenikih ali z vplačilom preko banke na enega sedečih računov pri Krekovi banki in Ljubljani:
tekoči račun NL, štev.:
51800-620-336 200-15-20/38 ali
devizni račun NL, štev.:
51800-620-336 200-1129-17.

“če ti ne boš moj, pa nobeden ne bo...”

... so besede, ki me v živo prizadenejo. Pretresen sem in strah me je. Pretrese te ta prepričljiva iskrenost, krik srca nekega dekleta, nekoč v naši preteklosti, ki je iskreno ljubila do konca. Postane te strah, ko primerjaš to brezkompromisno ljubezen z današnjo, ki je polna preračunljivosti in se ustavi na stopnji pohotnosti. Taka ljubezen se osiromaši vseh vrednot, ki so naravne in nadnaravne. Uh, moj don Kamilo, ob priliki

boš zopet moral zavpiti in udariti po mizi!

+ + +

In prilika se je ponudila, ko so občinski ljudje v našem Lepem dolu sklenili, da v letno prireditev kmečke ohceti zopet vključijo cerkveni obred poroke. Najprej sem trdo prijel predlagana poročna kandidata:” Otroka moja, že toliko let živita skupaj neporočena. Sedaj se morata vzeti iz ljubezni, ne pa zaradi neke folklorne komedije in nagrade, ki

vaju čaka. Ne pozabita, da je tako sklenjena poroka pred Bogom lahko neveljavna.”

Sledil je oster pogovor z gospodom županom: “Nikar mi ne tlačite v naš stari narodni običaj vaše civilne poroke. To je tujek, ki ni v sozvočju z našim izročilom. Zato civilni obred opravite dan poprej!”

In tako smo začeli z obredom cerkvene poroke. Glavni obracun je bil pri pridigi poročne maše: ”Draga ženin in nevesta, dragi svatje in vsi ljudje dobre volje, ki me poslušate! Stojimo na posvečenem zgodovinskem kraju, kjer so v davnini prvi misijonarji krščevali naše pobožne prednike. Po 50. letih zopet pogumno vodimo svatovski sprevod naše kmečke ohceti po stari šegi v nam ljubo cerkev sv. Janeza Krstnika ob jezeru. Upam, da smo s tem dokončno premagali naše komplekse verske strahopetnosti. Ob tej priliki se sramoto spominjamo tukajšnjega praznovanja 200 - obletnice prvopristopnikov na Triglav, ki se je odvijalo pred 16. leti. Takrat so vsi mediji peli hvalo mnogim ljudem, našega zaslužnega Jakoba Aljaža pa so se komaj spomnili. Pozabili so tudi na

Prizor s kmečke ohceti v Bohinju

glavnega Avtorja, Umetnika in Arhitekta tega prelestnega kotička tukaj pod Triglavom, pozabili so na Boga Stvarnika. S tem svojim dejanjem so še naši tedanji organizatorji pokazali kot stokrat manj inteligentni od naših dolskih krav, ki noč in dan s svojim mukanjem poveličujejo Boga.

Z zvestim in pogumnim mladeničem Danielom, ki se je uprl brezbožnemu kralju, danes kričimo v sonce, meglo in oblake nad Triglavom: Slavite Gospoda, vsa Gospodova dela, vse vode pod nebom, sonce in luna.

V prelestnem čaru božje narave se klanjamo dostojanstveni lepoti naše dolske narodne noše, v kateri nastopata današnja mladoporočenca. Občudujemo lepotni okus našega ljudstva, ki je estetsko oblikovalo eno najlepših narodnih noš v Evropi. S še globljim pogledom se zazrimo v naš 'zauber' poročni par in zaslutili bomo neko posebno duhovno lepoto. Zdita se kot dragocena ikona, sveta podoba idealne zakonske zveze. Spominjata nas na 'praslutnjo, ki ne vara', na globoko željo, zapisano v naših srcih, željo po uresničitvi prvotne božje zamisli idealne ljubezni med možem in ženo. Dragi prijatelji, mi kristjani smo prepričani, da je ljubezen med možem in ženo prav poseben božji dar, nekaj svetega in podarjenega... Kot pred strupeno kačo zbežimo pred raznimi življenjskimi zablodami, ki so danes tako zelo priljubljene: ločiti kar je Bog združil; namer-

Sončni zahod v sečoveljskih solinah (foto Jan Krist)

no imeti čim manj otrok... Odločno moramo reči NE vsem sprevrženim in nenaravnim oblikam tako imenovane kulture smrti, pa čeprav jih podpirajo še tako velike organizacije.

Lepo vas prosim! To kar se danes tukaj dogaja ni noben folklorni cirkus. Mi pričujemo za pristna in plemenita dolška ljudska izročila in za pristne krščanske vrednote.

In kaj naj rečem vama, ljuba nevesta in ženin, preden si izrečeta svoj nepreklicni "sprejemem te, da bi te ljubil z zvestobo vsega življenja?"

Zapomnita si star francoski pregovor, ki pravi takole: "Ljubezen, ki se konča, se ni nikoli začela." Verujta v božjo ljubezen, ki jo sedaj vidva na poseben način izpričujeta. Če bosta brezpogojno zaupala in računala na

dobrega Boga Očeta, potem bo Bog zagotovo z vama. Če pa nanj ne bosta računala, vedita, da se bosta dolgočasila in životarila kot premnogi naši pari.

+ + +

Na koncu pa še prav prisrčen pozdrav vsem dekletom in fantom, ki še verujete v čisto in pošteno ljubezen. Poklanjam vam opis ljubezenske izkušnje neznanega slovenskega dekleta, ki je ostal zapisan v narodovi duši:

"Če ti ne boš moj
pa nobeden ne bo.
Pa me ledig nesite
v to črno zemljo."

Na zdravje našemu in vsem svadbenim parom na Slovenskem, ki se ljubijo z iskreno ljubeznijo.

Vaš don Kamilo

značilnosti Cerkve

Prava Cerkev je **ena, sveta, katoliška in apostolska**. Te štiri lastnosti so bistvene za skupnost kristjanov, ki se zbira v Kristusovi Cerkvi.

e(di)nost in raznolikost

Kakor je eden in edini Bog, kakor je eden in edini srednik Jezus Kristus in kakor je eden in edini Duh, ki vse preveva, je nujno, da je tudi Cerkev ena in edina. "Naj bodo eno, kot sva midva eno" (Jn 17,23), je prosil in rotil Jezus.

Edinost ni nekaj, kar si lahko sami ustvarimo. Je **dar**, za katerega se moramo potruditi, je naša **naloga**, da že v svojem življenju zaživimo to edinost z Bogom. Po drugi strani pa je ta edinost Cerkve že udejanjena v realnem življenju. Postala je resničnost - Jezus **združuje** vse verne **v eno skupnost** ter s tem daje svetu zgled miru, sprave in upanja.

Vezi cerkvene edinosti se potrjujejo pri izpovedovanju vere, pri obhajanju zakramentov in pri vodstvu, ki nas vodi k življenju v skupnosti. Enost in edinost ne pomenita enolične izenačenosti, ki vodi v togo uniformiranost. Sta

zavestna in odgovorna odločitev za enotnost v različnosti in obrnjeno.

Cerkev združuje ljudi različnih kultur in civilizacij, ras in jezikov, združuje razne načine življenja, ki so skozi vso zgodovino nastajali na zemeljski obli. In prav zaradi te bogate možnosti izbire znotraj "edinstvenega" občestva se skupnost, osnovana na Jezusu Kristusu, dopolnjuje in razvija v medsebojni izmenjavi, priznanju in s tem tudi v solidarnosti s celotno človeško družbo.

Razkol in zmeta v verovanju uničita edinost Cerkve. Razkol (shizma) povzroči razcepitev bogoslužne skupnosti, verska zmeta (herezija) pa prizadene edinost v verskih resnicah, to pa človeka vodi v odpad. Krivoverec je vsak tisti, ki trmoglavo in vztrajno zanika določen verski nauk.

Razkoli in zmote so odraz dobe, v kateri nastajajo. Razvijejo se lahko zaradi različnih narodnih, političnih in družbenih napačnosti, ki vladajo med narodi in civilizacijami. Nanje velikokrat vplivajo razne osebne značilnosti vpletenih v spore (rivalstvo, ošabnost, samopotrjevanje...). Povzročitelje velikih razkolov je velikokrat vodilo zmotno prepričanje,

Pri križu na vrhu Svetih Višarij
(foto J. Pavlič)

da se morajo dobesedno izločiti iz cerkvene skupnosti, da bi tako lahko ohranili Jezusov nauk neokrnjen.

Delo za združitev kristjanov (ekumensko prizadevanje) se ne konča s priznanjem krivde in kesanjem. Potreben je korak naprej, ki nas bo notranje pripravil za pravilno razumevanje evangelija: edinost Cerkve je v večni Resnici.

grešna in sveta

S stališča vere je Cerkev **sveta po svojem izvoru**, Kristusovem odrešenju in posvečevanju Svetega Duha. Verniki so se v prvi dobi imenovali "sveti" (ne kristjani!). Kljub temu pa v Svetem pismu lahko prebiramo o zdrakah in škandalih v Jeruzalemu, Korintu itd. Kaj je torej z njeno svetostjo?

Cerkev je sveta, ker:

- je izbrana iz sveta za služenje Bogu,
- je Bog ni prepustil smrti in minljivosti sveta,
- je Jezus z njo nepreklicno povezan,

Največja umetnost je najti srečo v majhnih stvareh.

M. Gandhi

- ji je obljubljena pomoč Svetega Duha do konca,
- so ji zaupane dobrine odrešenja (nauk, zakramenti, službe), ki jih mora prenašati iz roda v rod.

Opisano svetost imenujemo objektivno in neosebno svetost. Ob vsem bogastvu božjih darov pa so kristjani lahko hudo, hudo izprijeni. Zato nas Sveto pismo nenehno spodbuja k osebni svetosti: "Bodite sveti, ker sem jaz svet" (1Jn 3,3). Ni pomembno, ali si klerik ali laik, živiš v svetu ali za samostanskimi zidovi, si poročen ali samski: "To je božja volja, vaše posvečenje!" (1Tes 4,3). Gre za **zvestobo Bogu v vsakdanjem življenju**: da ga ljubimo z vsem srcem, svojega bližnjega pa kakor samega sebe!

vsem vse

Izraz "katoliška" Cerkev kaže na njeno vesoljnost in odprtost. Oznanja resnično in pristno vero, ki ni namenjena zgolj določeni vase zaprti skupnosti ali družbenemu razredu. Ni naroda, ki bi bil posebej "izvoljen". "Bog je v Je-

Daj nam danes naš vsakdanji kruh (foto M. Škof)

zusu Kristusu namenil zediniti vse, kar je v nebesih in na zemlji" (Ef 1,9). "Njega je kot glavo čez vse dal Cerkvi, ki je njegovo telo, polnost njega, ki vse v vsem napolnjuje" (Ef 1,23).

Cerkev postane vesoljna šele z oznanjevanjem veselega sporočila vsemu človeštvu. To pa se dogaja v času in prostoru, kjer živi in dela določena krajevna Cerkev, ki je le ud skrivnostnega telesa, ki ga predstavlja "katoliška" Cerkev.

kdor vas posluša, mene posluša

Jezus je od Očeta prejeto nalogo izročil apostolom z naročilom, naj v moči Svetega Duha oznanjajo evangelij vesoljnemu človeštvu. Jezus je ustanovil Cerkev na apostolih, zato je prava Cerkev lahko samo apostolska Cerkev, to je tista, ki se skozi stoletja enači s svojim apostolskim izvorom. Apostoli so izbrali najbolj goreče kristjane in nanje prenesli obveznost oznanjevanja evangelija. Ti so kasneje nalogo prenesli na one, ki so prišli za njimi. Ideja o apostolskem nasledstvu je bila živa že od samega začetka. Sezname naslednikov apostolov, škofov iz prvih stoletij, pričajo, da se škofje resnično zavedajo, da so po božji volji postali pastirji Cerkve kot nasledniki apostolov. Njim zaupana služba je po škofih živa tudi v današnji Cerkvi. Vsak škof se kot član celotnega škofovskega zbora pridružuje apostolskemu nasledstvu. Kot tak je naslednik tistih, ki so Jezusov nauk širili z ustnim oznanjevanjem, kot tudi tistih, ki so po navdihnjenju Svetega Duha zapisali oznanilo o odrešenju.

pripravil B. Makovec

+ + +

oddih in obnova

Neki raziskovalec še neznanih pokrajin Amazonije je najel veliko število nosačev domačinov. Obljubil jim je dobro plačilo, zato je od njih zahteval, da čim prej dosežejo želeni cilj odprave. Domorodci so v začetku krotko sledili njegovim navodilom in hiteli, kolikor so jih noge nosile. Po enem tednu pa so se mu uprli. Niti bič niti zlato jih nista premaknila z mesta. Belec, četudi pohlepen in grabežljiv, je uvidel, da se za njihovo nepredvideno zatajo skriva nekaj drugega. Po daljšem pogovoru so se mu izpovedali: "Izgubili smo dušo, počakati moramo, da nas dohiti!"

Kakšna lekcija za naše počitnikovanje. Ti, kristjan, ki se pehaš za za služkom in dobičkom; ti, ki nimaš obstanka in ki živčno hlastaš za novimi dogodki in ljudmi ... ustavi se in oddahni si malo. Se ti ne zdi, da si izgubil pravo orientacijo? Zašel si v ulico brez izhoda.

Vzemi si čas! Poglej v vodnjak svojega življenja. Morda boš tam našel svojo dušo.

+ + +

predstavitev

KATEKIZEM KATOLIŠKE CERKVE

Govori Bog tudi po zvezdah?

Ali ima astrologija, vplivi iz vesolja, zdravljenje s pomočjo kozmičnih sil in podobno, kaj opraviti z vero? Prav nič. Najbrž bi večina katoličanov znala to tudi povedati.

Vendar ni vse tako jasno. Poskusimo soočiti katekizem (učenje Cerkve) in ravnanje kristjanov, ki je odraz mišljenja in prepričanja. Koliko ljudi poznate, ki vsak dan v časopisu preberejo HOROSKOP. Roko na srce: mar ne pokukate kdaj pa kdaj v horoskop tudi vi? Raziskave kažejo, da to počno že vsak tretji Evropejec?

Leksikon: Horoskop (grš.) je shematski prikaz lege sonca, planetov in zvezd v določenem času leta. Astrologija (grš.) zvezdarstvo, lažna znanost, ki išče povezavo med pojavi na nebu in dogodki na zemlji, iz položaja zvezd ob rojstvu človeka napoveduje njegov značaj in tek njegovega življenja.

Katekizem Katoliške cerkve: "Bog more razodeti prihodnost svojim prerokom in svetim ljudem. Toda pravilna krščanska drža obstaja v tem, da se z zaupanjem prepuščaš rokam božje previdnosti glede prihodnosti in opustiš sleherno nezdravo radovednost glede tega (št. 2115). Zametati moramo vse oblike vedeževanja: zatekanje k satanu ali k zlim duhovom, klicanje umrlih ali druge tovrstne dejavnosti, o katerih nekateri zgrešeno domnevaajo, da "odgrinjajo" prihodnost. Iskanje

svèta pri horoskopih, astrologiji, razlaga napovedujočih znamenj iz kockanja, kart, pojavi jasnovidnosti, zatekanje k medijem - vse to skriva v sebi voljo po moči, ki bi rada gospodovala nad časom, nad zgodovino in končno nad ljudmi, hkrati pa izraža težnjo za tem, da bi si pridobili skrite sile. Vse to je v nasprotju s pravim češčenjem in spoštovanjem, ki ga dolgujemo samo Bogu (št. 2116)".

Po cerkvenem nauku je torej vse to v hudem nasprotju s krepitvijo BOGOVDANOSTI, nas pouči katekizem v nadaljevanju. Kaže namreč na nezaupanje Bogu, kar je pomanjkanje vere. Izrecno opozarja, da je za tem vedno skrita želja po obvladanju nadnaravnih sil na lahkoten način. To ni v skladu z božjo voljo. Človek se mora vdati v božjo voljo. Tega pa je sposoben le vernik, ki ve, da Bog z ljubeznijo pripravlja človeku srečo.

Dobro je vedeti

Astrologiji ne more nihče zagotoviti, da je znanstvena veda. Znani strokovnjaki zvezdoznanstva zatrjujejo, da v vesolju vlada

Stoj mi ob strani in kaži mi pot...

(foto Jan Krist)

določen red, obenem pa je v njem še toliko različnih gibanj, ki ne ustrezajo nobeni teoriji - tega astrologija ne upošteva. Astrološka nebesna znamenja (ribi, vodnar, kozorog, ...) sploh ne pokrivajo več dejanskih razmerij med zvezdami in ozvezdji. Za astrologa je še vedno središče vesolja zemlja, ker od tu opazuje in ga zanima samo tisto, kar učinkuje nanjo.

Jasno je, da dnevni časopisi in računalniški horoskopi, astrološke telefonske službe in napovedanje nimajo ničesar skupnega niti z zvezdoslovjem, kaj šele z resnico in vero. Vse to je le fantazija in duhovičenje ali zaslužkarstvo. Lahkovernih odjemalcev je očitno na pretek.

Sveti **Tomaž Akvinski** in podobno še živeči in spoštovani teolog, avguštinski pater Gerhard Voss pravita, da je mogoče in je prav, da tudi spoznanja zvezdoslovne znanosti (ne pa astrologije) pripomorejo pri utrjevanju vere. Vendar podobno kot druge znanosti to za vero ni neobhodno potrebno.

Sveto pismo velikokrat opozarja in odvrča vernike od astroloških dejavnosti in pojmovanj. Tako prerokuje Jeremija: "Ti, ki razlagajo nebesna znamenja in opazujejo zvezde in ki ob vsakem mlaju znova napovedujejo, kaj se bo zgodilo. Ti bodo kot slama, ki v ognju zgore, in od nje ne ostane ničesar." Sveti Pavel se zgraža v Pismu Galančanom: "Kako se morete zdaj, ko ste Boga spoznali, ... zopet obračati k slabotnim in bornim začetnim naukom, katerim ste začeli spet služiti? Zakaj tako pozorno obhajate dneve, mesece, nekatera praznovanja in leta? Bojite se, da sem se zaman trudil."

*pripravil jp
(se nadaljuje)*

Slovenija

Moja dežela.

na sploh

NOVOMAŠNIKI 94

Letos je bilo posvečeno 19 novomašnikov: devet iz ljubljanske nadškofije, eden iz kopske škofije, medtem ko mariborska škofija letos ni imela nobenega škofijskega novomašnika. K navedenim škofijskim duhovnikom lahko prištejemo še tri jezuite, dva frančiškana ter po enega minorita, salezijanca, kartuzijana in marijanista (nova redovna skupnost v Italiji). Po enega novomašnika sta dali družini z osmimi oz. šestimi

otroki, osem novomašnikov je iz družin s tremi in prav toliko iz družin z dvema otrokoma; deset jih je iz podeželja, devet pa iz mestnega okolja.

SLAVJE DRUŽINE

Odbor za Mednarodno leto družine je v Stični pripravil celodnevno slovesnost. Udeležili so se je predstavniki Svetega sedeža, slovenski škofje in zastopniki civilne oblasti; vseh udeležencev je bilo 1500. Zbranim na notranjem samostanskem dvorišču so govorniki prikazali pomen družine za človeško družbo, kaj je bilo storjenega zanjo v letu družine in kaj bi kazalo še narediti.

Marijino svetišče na Svetih Višarjah (foto J. Pavlič)

SPOMINSKE PLOŠČE ŽRTVAM NASILJA

V letošnjih poletnih mesecih so žrtvam komunističnega divjanja postavili spominske plošče v naslednjih krajih: Ihan, Kovor, Hotederšica, Mirna na Dolenjskem, Cerknica, Dol pri Ljubljani, Vrhnika, Verd Stara Vrhnika, Spodnja Slivnica, Horjul, Primskovo, Kostanjevica na Krki, Šmarje Sap, Bizovik pri Ljubljani, Ježica, Podkraj (Primorska) in Trata pri Velesovem; vsega skupaj 886 vklesanih imen žrtev.

V kraju Vrhe blizu Trbovelj so odkrili večje grobišče žrtev revolucije. Z mašo zadušnico in priložnostno pridigo so se krajanje spomnili pobitih na tem področju. Do sedaj je bilo odkritih približno osemdeset večjih oz. manjših podobnih grobišč, ki so razsejana po vsej Sloveniji.

ZDOMCI

Tudi letos je domovino obiskalo veliko skupin izseljencev; omenimo naj samo Kranjsko-slovensko katoliško jednoto, ki jo je komunistični režim dosledno preziral.

(Frankfurt) Birmanka Karmen Mihalič, obdana s sorodniki in prijatelji pred cerkvijo v Mainz

Stoletnico obstoja so letos praznovali v rodni deželi. Organizacija je povezovala Slovence širom ZDA (danes ima 34.000 članov) zlasti s časopisom Amerikanski Slovenec. Geslo "jednote" je bilo: ohraniti vero, ljubiti materin jezik in si med seboj pomagati.

POLETNI FESTIVALI

V vseh pomembnejših krajih Slovenije so v počitniških mesecih organizirali kulturne dneve, festivale, poletne noči, zabavnostistične spektakle in druge prireditve. Naj navedemo samo, da je bil v ljubljanskih Križankah letos že 42. poletni mednarodni festival, ki je bil posvečen 850. obletnici Luwigane, kot je Ljubljano imenoval kronist v daljnem letu 1144.

BOMO SLOVENCİ IZUMRLI ?

Statistični zavod sporoča, da nas je koncem marca letos bilo 1.988.307; to je 13.461 manj kot konec junija lani. Če bo šlo tako naprej, so strokovnjaki na znan-

stvenem posvetu o demografskem razvoju Slovencev v Postojni zaključili, nas bo čez dvesto let še za skromnega pol milijona. Slabo se nam piše v primeru, če bosta v naslednjih desetletjih rodnost in umrljivost ostali na današnji ravni, priseljevanje pa enako odseljevanju. Že leta 2004 bo vsak peti Slovenec star 65 in več let (danes je vsak deseti). Med izseljenci je nazadovanje še opaznejše.

GOSPODARSKI REZULTATI

Letošnja junijska proizvodnja je bila za 3% večja kot meseca maja 94. Plače so se v enem letu povečale za 6,6%, junija je povprečna neto plača znašala 65.000 SIT. Konec maja je bilo brez dela 125.029 delevcov, t.j. 4 odstotke manj kot pred enim letom. Električna se je podražila v poprečju za 3,8 odstotkov, bencin za 2 in voznja z vlakom za 12 odstotkov. Vse kaže, da se je gospodarstvo opomoglo in da je tudi njegov razvoj obetaven.

SEZONSKE NEVIHTE

Hude nevihte so se znesle ob naseljih Kokrice in Golnika, kjer se morajo zahvaliti hitremu posegu gasilcev in prostovoljcev, da ni bila škoda še večja. Hudo uro so doživeli tudi na območju občin Lenart, Ptuj, Ormož, Maribor, v Slovenskih Goricah, pod Pohorjem, Domžale, Litija (3 milijarde SIT škode), Zagorje ob Savi (2,6 milijonov SIT škode), v Pesnici (600 milijonov SIT škode).

UNIČUJOČI POŽARI

Gozdove uničujoči ogenj ni redki gost v gozdni Sloveniji. Letos pa je zajel širša območja kot običajno. Gorelo je v okolici Lokvic, Opatjega sela, Kostanjevice, Renč, Mirna pri Gorici, Senadolicah in še kje. Gasilci so zelo težko pogasili ogenj, četudi so sodelovali helikopterji, vojska in prostovoljci. Na Goriškem naj bi zgorelo preko 600 ha površin, ki so jih pogozdili pred 40 leti. V Tuljakah pri Slovenskem Gradišču je bilo upepeljenih 35 ha borovcev.

ŠPORTNI USPEHI

Slovenski športniki so v zadnjih mesecih na svetovnih ali evropskih prvenstvih osvojili sedem zlatih medalj (tek, telovadba, kanu in kajak, namizni tenis in skok v daljavo) ter po dve srebrni in bronasti odličji (slalom na divjnih vodah). Le tako naprej.

MAMILA

V Pomurju so lani odkrili 12 nasadov indijske konoplje, letos samo v prvem polletju že 8. Večina gojiteljev zatrjuje, da jo gojijo samo zase, klju temu pa opravljene ankete kažejo, da marihuano uživa že vsak peti srednješolec in da se razvada hitro širi v osnovne šole.

Zdravi otroci so pogoj za dobre zakone in boljšo prihodnost.

Prav tako mladi pri rednem oznanjevanju Cerkve - to je pridiga, verouk, predavanja, letos še posebej veliko posebnih prireditev in spodbud o družini - dobijo marsikaj spodbudnega za resno pripravo na zakon.

Delo Cerkve na tem področju je mnogokrat glas vpijočega v puščavi. Marsikdaj je edinstvena in tiha alternativa porabniškemu in agresivnemu gledanju na spolnost, zakonsko in družinsko življenje. Zato je toliko bolj občudovanja vreden pogum vseh pastoralnih delavcev od škofov prek duhovnikov, redovnikov in redovnic ter zlasti vas, dragih laikov, saj je to resnično plavanje proti toku. Iskrena zahvala vsem, ki se na tem področju trudite, da bi se razmere v Cerkvi na Slovenskem in v naši mladi državi spremenile.

Laiki ste še posebej pomembni pri vzgoji mladih za družino in zakon. Najprej je to

(Stuttgart) Ob zaključku šolskega leta 1993/94

vzgoja lastnih otrok. Tu igra najpomembnejšo vlogo pristen zgled zakonske ljubezni in krščanskega življenja v družini. Ta vloga je, dragi laiki, nenadomestljiva. In kakor vi potrebujete dobre duhovnike, tako mi škofje in duhovniki potrebujemo dobre zakonce. Vaš zgled zvestobe opogumlja nas, kakor sem prepričan, da naš zgled zvestobe Cerkvi opogumlja vas in vam pomaga.

4. In kaj lahko še več naredi slovenska Cerkev na tem področju? Že ob vsem naštetem smo lahko najprej Bogu hvaležni za vse, kar se že dela in kar je narejeno in za kar se trudimo. Hvala Bogu in vam za vse, kar imamo. Toda to nas ne sme zadovoljiti in uspraviti. Naj naštejemo samo nekaj nalog.

Čedalje pomebnejša je daljna priprava na zakon. Potrebni je še več pobud, da se bodo te stvari izboljšale. Razširile naj bi se šole za zakon, ne samo v Ljubljani in Mariboru, ampak tudi po drugih slovenskih krajih. Še več naj bo tečajev, predavanj in zlasti pogovorov. Tudi na tem področju lahko delujemo vzajemno ne samo s kristjani, ampak z vsemi ljudmi dobre volje.

Preoblikovanje tečaja za zaročence. Marsikje čutimo, da je dosedanja oblika tečaja nekoliko utrujena, dolgočasna, da je preživela. Ohranimo, kar je dobrega, in se obenem pogumno lotimo tistega, kar je treba spremeniti. Po posameznih škofijah so že narejene raziskave na tem področju.

Zelo velika naloga je, da se vključujejo laiki v pripravo na zakon. Tukaj je vloga vas, dragi laiki, nenadomestljiva. V same

Mladoporočenca Toni Brsa in Manuela Friede

tečaje neposredne priprave naj se vključujejo s predavanji, pričevanji in raznimi organizacijskimi in drugimi dejavnostmi. Prav bi bilo tudi širši javnosti predstaviti delo zakonskih občestev, zakonskih skupin po območjih, po dekanijah in župnijah.

Znameniti film Schindlerjev seznam, ki ga vrtijo v kinematografih vsega sveta, se konča s stavkom iz Talmuda: "Kdor reši eno življenje, reši ves svet." Obrnimo ga na naše pastoralno delo za družine: Kdor reši en sam zakon, eno samo družino, je rešil ves svet. Naj nam ta misel vliva pogum tudi takrat, kadar bomo menili, da naše delo na področju zakona in družine rodi le malo sadu.

Bog daj, da bi leto družine in vse naše prizadevanje v njem prineslo dolgotrajne sadove slovenski Cerkvi in narodu v celoti ter vsem ljudstvom naše-ga sveta.

Metod Pirih,
koprski škof

janez cigler

sreča v nesreči

II. del

Janez Svetin pek v Trstu

Neki mokar, ki je poln voz moke v Trst na prodaj peljal, je vzel s seboj fantiča Janeza, ki ga mati Neža ni mogla več prerediti. Mokar je mislil: fantič

je bister, zna brati in pisati; tudi nekoliko laško zna žlobudrati; morebiti ga kam pripravim, da mi bo hvalo vedel. Ko v Trst privozi, pride kmalu pek, kateri obenem vso moko kupi. Potem v smehu vpraša mokaarja: "Prodajte tudi fanta, kije na vozu? Zelo mi je všeč." Pek je mislil, da je fant mokaarjev si. Kakor nalašč so bile mokaarju te besede, zato brž reče: "Mož beseda! Rad vam ga dam. Ni moj fant to, ampak sin neke revne vdove, ki ga ne more več prerediti. Vzel sem ga s seboj, da bi ga kam pripravil. Če vam je resnica ga vzeti, boste dobro delo storili in fant vam bo hvalo vedel." Pek nato fanta z veseljem k sebi vzame in ga uči pekovskega rokodela.

Kmalu se je Janezek v Trstu privadil. Gospodar in gospodinja, vsi so ga radi imeli, ker se je k vsakemu delu znal pripraviti in je bil grozno priden. Dobro mu je bilo, vendar tega ni imel, kar je najbolj želel; zato

je bil zmerom tih, pobit in žalosten. Večkrat je ob nedeljah in praznikih v kakem samotnem kraju zdihoval in jokal. V začetku so vsi mislili, da fant po domu joka, da mu je dolg čas. Čez nekaj časa ga gospodar vpraša: "Janezek, ti je še zdaj dolg čas, se ti toži po domu, ali kaj ti je, ker si zmeraj žalosten?" Fant odgovori: "Nič mi ne manjka, dobro mi je, le tega nimam, kar najbolj želim, pa se vas ne upam prositi." "Le povej, če se more, ti bom storil, zato ker rad ubogaš" Janez odgovori: "V šolo bi rad hodil, rad bi hodil, rad bi se kaj učil; premalo znam pa še to bom pozabil." Gospodar mu prijazno reče: "Fantič, prav všeč mi je to. Ne bodi žalosten zavoljo tega! Če boš zmerom tako rad ubogal kakor do zdaj, boš tudi v šolo hodil. Vsak dan te vendar ne morem pustiti v šolo zavoljo pekarije, v nedeljah in praznikih pojdeš pa vselej v nedeljsko šolo. Čez pol leta bom domačim fantom učitelja v hišo vzel in če boš priden, boš tudi ti smel včasi zraven poslušati, kar se bodo učili."

(Dunaj) Srebrnomašnika Tonija Šteklja so pozdravili tudi njegovi slovenski prijatelji iz Linza

**"V šolo bi rad
hodil!"**

Kdo bi bil bolj vesel ko Janez pri the besedah. Vesel skoči, gospodarju roko poljubi in se mu zahvali. Od zdaj je bil Janez zmerom vesel in dobre volje. Precej prvo nedeljo je v šolo šel in zvesto pazil na vse, kar je v šoli videl in slišal. Učitelj ga je kmalu spoznal in ga zato večkrat očitno hvalil in ga drugim za zgled dajal. Med vsemi drugimi rečmi, ki se jih je Janezek

v šoli učil, mu je bilo najbolj všeč računanje. Grozno ga je veselilo, kadar v šoli drugi fantje niso mogli narediti računa, on pa ga je urno storil, če je bil še tako težak. Tudi svojemu gospodarju je Janez vse račune narejal, kadar je moko ali druge reči kupoval.

**"Po hudobni
tovarišiji glava
boli."**

Kadar je Janezek čas imel, ni norčij uganjal kakor njegovi tovariši, ampak bukvice je v roke vzel in kaj dobregabral. Zato ga je tudi gospodar rad imel, ker je videl, kako zvest in priden fant je in pa vedno doma. Največji dobiček pa je imel Janez od tega, ker se je le doma držal, da se je obvaroval pred zapeljivostjo hudobnih tovarišev. Marsikateremu tovarišu, ki ga je kam vabil, je odgovoril: "Ne grem, obljubil sem ubogati mater, ki so mi večkrat prepovedali v tovarišijo hoditi in so mi dejali: Fant, obrdži v glavi te besede: "Po hudobni tovarišiji glava boli."

Neko nedeljo so imeli pri Janezovem gospodarju veliko gostarjio, zato ker so pekovskega fanta, ki se je izučil - bil je Janezov toariš - v pekovsko bratovščino vzeli. Pili in jedli so indobre volje bili ves popoldan. Janez pa se je skrivaj ukradel, vzel bukvice, šel iz mesta v samotni kraj. Vroče je ravno bilo; zato se usede ne daleč od ceste na brežičku in morje premišljuje. Mislil je sam pri sebi: Toliko vode; kar oči peljejo, ni drugega ko voda. Kaj je neki onstran vode? Ali so tudi

(Dunaj) Gerhard Grafeneder nam je iz našega slovenskega pastoralnega centra, v svoj kraj Saggraben, odpeljal našo zvesto in pridno pomočnico Karolino Fojta. Poročila sta se v soboto, 28. maja pred našim duhovnikom Tonijem Šteklom

tam ljudje, kali?

Ko Janez tako morje premišljuje in božjo previdnost pod drevesom hvali, priteče kodrast pes tudi pod drevo v senco in se zraven Janeza uleže. Janez zagleda, da je pes nekaj rdečega v gobcu prinesel. Janez psa hitro spodi in koder spusti, kar je prinesel. Bila je lepa štirioglasta mošnjica iz žlahtnega rdečega usnja, kakršne imajo le gospodje navado pri sebi nositi, da pisma ali kake druge tenke reči hranijo. Janez jo odpre, pa kako se začudi, ko najde notri dvanajst bankovcev po tisoč goldinarjev, šest po pet sto goldinarjev in še več drugih pisem, katerih ni poznal. Zraven je bil tudi grozno lep zlat prstan; kamenci so se lesketali, da se mu je bleščalo.

Janez Svetin vse to pregleduje in misli: "O revež, kdorkoli si to izgubil! Želim, prej koje mogoče, najti tistega, kateri je

izgubil, da mu nazaj dam." Tudi skušnjave so ga začele motiti: huda misel je prišla v glavo, ki mu je natihoma rekla: "Spravi in tiho bodi, saj te nihče ne vidi; denarjev imaš zdaj zadosti, doker boš živ. Zvedeti pa se ne more, ker živ človek za to nič ne ve." Nato Janez proti nebesom pogleda, se hitro na Boga spomni in sam sebi odgovori: "Res da me nihče ne vidi, pa vidi me Bog, pred Bogom ne morem nič skriti. Kaj mi pomaga krivično blago ali najdeno, ker ni moje; kako bi ga mogel z mirno vestjo uživati? Ne, ne, ne obrdžim ne krajcarja. Nikdar ne bom pozabil materinega nauka, ki so mi ga večkrat rekli: Fant, kadar kaj najdeš, ne misli, da je tvoje: daj nazaj! Zvedi, čigavo je, daj oznaniti, gospodar se bo kmalu dobil. Tako boš pred Bogom in pred ljudmi pošten ostal."

(se nadaljuje)

iz življenja naših župnij po Evropi

anglija

Katoliška slovenska skupnost na Angleškem je tudi letos, na zadnje nedeljo v maju, praznovala svoj Slovenski dan, ki je bil že 33. v vrsti teh skupnih praznovanj. Zbrali smo se v kapeli sester palotink v Rochdale-u

in pričeli dan opoldne s sveto mašo. Letošnjo slovesnost so navzoči visoki gostje med nami (državni sekretar RS za Slovence po svetu, gospod profesor dr. Peter Vencelj; veleposlanik RS v Veliki Britaniji, gospod Matjaž Šinkovec z družino; namestnik veleposlanika, gospod Božo Cerar s soprogo; predsednik britansko-slovenskega združenja, gospod Keith Miles ter predsednik Svetovnega slovenskega kongresa-konference za Veliko Britanijo, gospod Rajko Vatovec) povzdignili v pravi zgodovinski dogodek slovenstva na tem otoku. Bogoslužje na začetku in na koncu "Slovenskega dneva" je vodil delegat slovenske in nemške škofovske konference za pastoralno delo med Slovenci po Evropi ter odgovorni urednik Naše luči, gospod Janez Pucelj ob somaševanju ravnatelja Katoliškega središča za Slovence po svetu, gospoda Janeza Riharja in v Angliji živečih slovenskih duhovnikov gospoda Petra Kravosa in župnika Stanislava Cikaneka.

Pri bogoslužju in kratkem kulturnem sporedu je pel slovenski pevski zbor naših rojakov iz Rochdale-a in okolice ob spremljavi recitacij Župančičeve Dume, odlomkov iz

Emma Maria Barnes - Brcar pri svetem krstu v Castelfordu

Cankarjevih del in drugih slovenskih književnikov. Navzoče goste in rojake je poleg gospoda župnika Cikaneka na začetku sv. maše, pozdravila še gospa **Anica Peročević-Inceman** v dvorani ob kulturnem sporedu. Gospod državni sekretar nas je nato vse skupaj iskreno in prisrčno nagovoril in se nato vse popoldne pogovarjal z rojaki. Ko smo ob 19. uri zaključevali dan v kapeli s petimi litanijami, so bili naši visoki gostje še vedno med nami in s tem pokazali, da cenijo tudi naše bogoslužje. Razšli smo se po blagoslovu z Najsvetejšim.

Za prijeten dan se moramo zahvaliti prirediteljem, našim dobrim **rojakom iz Rochdale-a**, ki so vložili veliko truda in napora, da je Slovenski dan lepo uspel. Prav tako hvala tudi ožjemu odboru Svetovnega slovenskega kongresa za Anglijo, ter naši slovenski ambasadi v Londonu, ki nam je podarila žlahtno slovensko kapljico in mineralno vodo Radensko.

Slovenski dan je bil za nas Slovence v Veliki Britaniji vedno praznik **slovenske zvestobe in solidarnosti**.

Ob naših slovenskih dnevih, ki jih vedno začenjamo z bogoslužjem, pa nas nikoli ni bilo sram poudariti stalne in tradicionalno krščansko katoliške vrednote, med katerimi je na prvem

Slovenski dan v Rochdalu - nagovor državnega sekretarja za Slovence po svetu g. Petra Venclja

mestu ljubezen do Boga, vera, da smo iz Boga in da je naša svoboda dana od Boga.

Krst pri Brcarjevih v Castelford-u

Gospod Peter Kravos, naš slovenski duhovnik in duhovni pomočnik na angleški župniji The Holy Name v Leeds-u je 8. maja 1994 v cerkvi sv. Jožefa v Castelford-u krstil **Emmo Marijo Barnes**, hčerko Marije Brcar-Barne: in Mitch-a Barnes. Botra je bila Jose (Joži) Brcar, ki je tetica krščenci, boter pa družinski prijatelj Steve Boswell.

Staršem male Emme in starim staršem, posebno Pepci in Izidorju Brcar, želimo vso srečo in veselje ob hčerki in vnukinji ter božjega blagoslova in milosti v življenju krščencek.

Veleposlanikov obisk pri najstarejši Slovenki v Angliji

14. julij je bil velik dan za našo gospo **Milko Hvala** (Mrs. Emily Hvala Przybyslawsko), narodno zavedno in najstarejšo Slovenko. Obiskal jo je sam slovenski veleposlanik v Veliki Britaniji. Dne 2. junija je gospa Milka dopolnila 97 let življenja in je duševno in telesno še izredno čila in zdrava. Že nekaj let živi v katoliškem domu za starejše občane (Saint Peter's Home) v Londonu. Sama ne potrebuje nobene posebne pomoči in nege - večkrat je celo drugim v pomoč. Slovenski veleposlanik, gospod Matjaž Šinkovec, ji je prinesel šopek izbranega cvetja in ji podaril paket izbranih slovenskih vin, za kar se mu je gospa Milka ganjeno zahvalila.

Gospoda ambasadorja je pri vhodu v dom sprejela sestra prednica in ravnateljica doma skupaj s sestro, novinarko in urednico revije za bolnike "Safe Home". Vodstvo doma se je veleposlanikovega obiska razveselilo.

Z njim so prišli tudi naslednji gostje: Božo Rustja, časnikar pri Ognjišču; Stanislav Cikanek, župnik za Slovence v Angliji; g. Vilibald Savrič, član ŽPS pri slovenski katoliški misiji v Londonu. Po obisku pri najstarejši Slovenki na Otoku se je gospod veleposlanik Matjaž Šinkovec zdržal še na daljšem obisku in pogovoru v bližnjem Slovenskem domu.

ZAHVALA

G. Stanislav Cikanek, župnik za Slovence v Veliki Britaniji, se zahvaljuje svojim kolegom duhovnikom v Nemčiji, "Cerkvi v stiski" iz Königsteina, ter neimenovanim rojakom v Angliji za pomoč pri nabavi novega župniškega vozila. Iskren "Bog plačaj" tudi v imenu Župniškega in pastoralnega sveta Slovenske katoliške misije v Združenem Kraljestvu.

Naj vsem dobrotnikom dobri Bog povrne s svojim blagoslovom.

Župnijski pastoralni svet

avstrija

DUNAJ

Po krajšem premoru se zopet oglašam.

7., 8. in 9. maja smo po več kot enoletnem premoru spet organizirali boljši trg. Rezultat: zadovoljiv.

2. junija, **na praznik Rešnjega teleasa**, je bila, kakor že nekaj let prakticiramo, skupna sveta maša treh župnij sv. Jožefa, Kristusovega vstajenja in naše skupnosti Srca Jezusovega. Osrednjo pobožnost smo imeli pred šolo, nato pa smo po končani maši v skupni procesiji krenili dalje mimo naše cerkve Srca Jezusovega. Tu je bil postavljen oltar in opravljena dvojezična pobožnost z branjem prošenj in blagoslovom, nato pa smo nadaljevali procesijo proti približno 300 metrov oddaljeni cerkvi Kristusovega vstajenja. Tudi tu so postavili oltar na prostem.

Slovesnosti se je udeležilo veliko ljudi. Prvoobhajanke so v belih oblačilih trosile cvetje. V mestu je to malo drugače kot pri nas doma na deželi, pa vendar je bilo lepo. Sklepna slovesnost z blagoslovom in zahvalno pesmijo je bila v cerkvi Kristusovega vstajenja.

Po končanem liturgičnem delu, je sledilo srečanje pri posvetnih dobrinah - sendvičih in osvežilnih pijačah.

Junij je za našo skupnost mesec praznikov in prireditev. Naslednja

Slovenski veleposlanik g. M. Šinkovec je skupaj s slovenskim duhovnikom obiskal 97-letno Slovenko Milko Hvala

slovesnost je bila 12. junija v cerkvi Srca Jezusovega - **farno žegnanje**. Tudi ta obred je potekal dvojezično skupaj z avstrijsko skupnostjo.

Po maši je sledilo grilanje na vrtu pastoralnega centra. K slavnostnemu vzdušju pa je doprinesel tudi god našega dušnega pastirja gospoda Toneta Štekla, kateremu smo čestitali, mu zaželeli še na mnoga zdrava leta in mu tudi nazdravili.

Velika slovesnost je bila tudi na sam praznik Srca Jezusovega, t. j. v petek 10. junija zvečer. Praznovala je avstrijska skupnost. Tega praznovanja se je zaradi delavnika udeležilo le malo Slovencev.

Tudi ob tej priliki je bila po maši na vrtu in v prostorih knjižnice zakuska, tako da je večer minil v prijetnem vzdušju.

SREBRNOMAŠNIK BOD' POZDRAVLJEN!

V nedeljo, 26. junija, smo svečano praznovali **25-letnico mašništva našega župnika gospoda Toneta Štekla**. Praznovanja so se poleg Avstrijcev udeležili številni Slovenci z Dunaja in okolice. Cerkev je bila nabit polna.

Med udeleženci srebrnomašniške slovesnosti smo lahko videli številne ugledne goste, kot npr. slovenskega

konzula na Dunaju gospoda Jožeta Hlepa, direktorja Adria Banke na Dunaju gospoda Cirila Krpača s soprogo; vabljena je bila tudi slovenska ambasadorica na Dunaju gospa dr. Katja Boh, ki se vabilu žal zaradi protokolarnih obveznosti ni mogla odzvati in je poslala slavjencu pisno čestitko s opravičilom.

Prijetno presenečenje in poživitev so bili **Slovenci iz Linza**, ki so se na praznovanje pripeljali v narodnih nošah. Praznovanje so poživili s pesmijo in njim lastno vedrino.

Slovence iz Linza je spremljal njihov dušni pastir gospod Ludvik Počivavšek. Greh pa bi bil, če ne bi omenila še gospoda **Antona Zoreta**, dolgoletnega in zvestega dopisnika Naše Luči iz Linza, pevca, organista in **desne roke gospoda Počivavška**.

Lepo kulturno vzdušje nam je pričaral moški pevski zbor "Kope" iz Šmartna pri Slovenj Gradcu. Zbor je pel latinsko mašo pod taktirko **prof. Dragice Žvar**, po maši pa je priredil krajši koncert slovenskih pesmi pod vodstvom dirigentke **Polone Krpač**. Zadnjo pesem pa je dirigiral in nastopil tudi kot solist sam slavljeneц - gospod Toni Štekl. Gospod Štekl je namreč pred leti ustanovil in vodil ta pevski zbor.

Sveta maša je bila izredno lepo

(Linz) Prvoobhajaneц Danijel Kerec iz Grada

doživetje. Maševal je razumljivo slavljeneц, somaševala pa sta gospod pater Ivan Tomažič in gospod Ludvik Počivavšek. Maševali so dvojezično - slovensko in nemško. Slavnostno pridigo je imel pater Ivan Tomažič, slavnostni nagovor pa je imel tudi g. dr. Zdenko Lovše, dušni pastir v fari Wienerberg, Slovenec, ki so ga politične razmere v povojni Jugoslaviji pregnale iz Maribora in je tako ostal "ujet" v Avstriji. Na koncu so se zvrstile številne čestitke. V imenu naše skupnosti je slavjencu v verzih čestital ing. Marjan Pirc. Gospod Štekl se je udeležencem lepo zahvalil in nam na kratko orisal svojo doseganje življenjsko pot in pastoralno delo. Sledila sta zahvalna pesem in blagoslov.

Po končani sveti maši in koncertu smo se zbrali v naši dvorani. V prijetnem vzdušju - kramljanju in prepevanju - smo posedeli skupaj do poznih popoldanskih ur.

Naj mi bo dovoljeno predstaviti še slavljence - srebrnomašnika:

Gospod Toni Štekl se je rodil pred 51 leti v delavski družini na Ravnah na Koroškem kot drugi otrok Terezije in Karla.

Osnovno šolo je obiskoval na Ravnah, prav tako nižjo gimnazijo. S posredovanjem domačega župnika in vzornika gospoda Jaroša Kotnika se je vpisal v malo semenišče v Vipavi, kjer je tudi maturiral. Sledil je 4-letni študij na teološki fakulteti v Ljubljani in nato še dve leti v Mariboru.

Toni se je že rano odločil za stezo, ki je strma, kamnita, težka, poraščena tako s trnjem kakor tudi s cvetjem, odišavljena s kadilom, osvetljena z božjo lučjo in vodi naravnost proti cilju. Kmalu je namreč spoznal "človek, ... njegovi dnevi preidejo kot senca" (Ps. 144,4).

Na svoji poti je tako 29. junija 1969 dosegel prvo postajo. Takratni mariborski škof dr. Maksimilijan Držečnik mu je podelil mašniško posvečenje. Postal je kaplan in katehet v mariborski stolnici. Tu je deloval 8 let in tako veroučno vzgojil celo generacijo otrok.

Za tem je sprejel težko nalogo dušnega pastirja med Slovenci v

Berlinu. Po petih letih se je vrnil domov utrujen in bolan. Začasno - pol leta - je deloval v Limbušu pri Mariboru, potem pa postal nadžupnik v fari Šmartno pri Slovenj Gradcu. Tu je služboval 5 let in aktivno deloval v svoji fari - prenavljal cerkve, ustanovil in vodil moški pevski zbor "Kope" in si pridobil vrsto prijateljev.

Potem pa je leta 1988 šel dalje. Pot ga je pripeljala med dunajske Slovence. Dodeljeno mu je bilo mesto župnika in vodje Slovenskega pastoralnega centra, istočasno pa je postal tudi rektor avstrijske skupnosti cerkve Srca Jezusovega.

Med nami deluje že 6 let. Poznan je po svojem vedrem in milem značaju, vedno pripravljen pomagati ljudem v stiski. Rad obiskuje in vzpodbuja bolnike; veliko svojega časa pa je zadnji dve leti posvetil beguncem iz nekdanje Jugoslavije in jim bil praktično ob vsakem času pripravljen pomagati pri reševanju njihovih problemov. Tudi med njimi si je pridobil vrsto prijateljev.

Ima izreden čut za pravičnost, red in natančnost. Poznamo ga, da je izreden pevec - rad in lepo poje. Če mu razmere dopuščajo, se razigra ob namiznem tenisu. Na turnirjih, ki smo jih večkrat organizirali v dvorani Slovenskega pastoralnega centra, je skoraj vedno pobral prvo medaljo.

Je velik ljubitelj narave, občasno se tudi ljubiteljsko posveča ribolovu.

Naj ob tej priliki še enkrat zaželimo jubilantu gospodu Šteklju naj mu Bog podeli še veliko zdravih let in s psalmistom vzklikamo "tvoja molitev naj se dviga kakor kadilo, dviganje tvojih rok naj bo kakor večerna daritev!" (Ps. 141,2)

V prepričanju, da ste vsi kar najlepše preživeli dopust, vas lepo pozdravlja vaša poročevalka

db

LINZ

19. junija 1994 je g. Franc Kastberger, farni župnik v Kleinmünchenu, obhajal srebrni mašniški jubilej. Tega velikega slavlja smo se udeležili tudi Slovenci iz Klein-

münchenske župnije. V imenu Slovenske skupnosti mu je čestital naš župnik Ludvik Počivavšek.

26. junija je naš duhovnik Toni Štekl na Dunaju obhajal svoj srebrni mašr iški jubilej. Tja smo se odpeljali z avto. usom in si popoldan ogledali še Schönbrun in Kalenberg. Na Dunaju smo čili lepo sprejeti in tudi pogoščeni Gospodu jubilarantu se še enkrat lepo ahvaljujemo in iz srca čestitamo. Več o tem prazniku piše v poročilu iz Dunaja.

Drugi Svetovni slovenski kongres je bil letos 23. in 24. junija na Dunaju. Gornje Avstrijske Slovence je zastopal naš delegat Anton Zore. Zasedanje je bilo od začetka do konca napeto in zanimivo. Izvolili smo novega predsednika SSK gospoda dr. Jožeta Bernika iz ZDA. V Linzu je Sabina Lesjak imela na binkoštno nedeljo ponovitev svojega prvega sv. obhajila. Na isti dan je bil v cerkvi Marijinega vnebovzetaja v Gradu pri prvem sv. obhajilu tudi Danijel Kerec. Njegovi babici Anici Vrečič in stricu Viktorju Kerecu (oba živita v Linzu) čestitamo in se z njim veselimo!

Svoj godovni in rojstni dan sta v mesecu maju praznovali Gizela Kerec in Darinka Ribič. Obema kličemo še na mnoga leta!

Žalosten dogodek je pretresel družino Belšak v Dražencih. Na zelo tragičen način je umrl šele 14 letni Peter Belšak. 17. maja 1994 so ga našli mrtvega v postelji. Žalujočim staršem v Sloveniji, tetam in sestričnam v Linzu izrekamo iskreno sožalje.

Po daljši in težki bolezni, je en mesec za Petrom Belšak, umrla tudi njegova 23-letna sestrična Mateja Planjšek. Umrla je 19. junija 1994 v domu onemoglih v Dornavi pri Ptuj. Pridružujemo se žalujočim staršem in sorodnikom.

Zore Anton

PREDARLSKA

Materinska proslava: Doma v Sloveniji praznujejo materinski dan 25. marca, na praznik Marijinega oznanjenja, nekatere zahodnoevropske države pa na 2. nedeljo v

majniku; tako je tudi v Avstriji. Temu praznovanju se vsakokrat pridružimo tudi Slovenci na Predarlskem. 7. maja, na lep sončen dan, smo imeli materinsko proslavo v Dornbirnu. Srečanje je pripravilo Planinsko društvo. V lepo okrašeni dvorani so se zbrale matere skupaj s svojimi sozakonci, otroci pa so pripravili program.

Napovedovalec programa, g. Feri, je v kratkih besedah predstavil potek proslave in pozdravil vse navzoče. Začetna pesem zbora nas je umirila in pripravila k poslušanju. Sledila je kratka recitacija in nagovor. Izrečene so bile čestitke in voščila vsem materam, ki izpolnjujejo svoje poslanstvo. Kot mesec majnik, ki je ves v cvetju in podarjanju, tako je tudi mati najlepša, ko se daruje iz ljubezni za druge. Glavni del nagovora je bil posvečen družini, ker obhajamo leto družine. Glede na pomembnost družine in skupnega življenja v njej, so bile nakazane morebitne pogubne posledice in njen današnji razkroj. Prikazan je bil tudi božji načrt, na katerem mora graditi prav vsaka družina. Hitre spremembe v sodobni družbi so družine prizadejale v njenih temeljih. Vrednote te skupnosti so zamegljene, če že niso do dna porušene. Pritisk z vseh strani je močno omajal zakonsko in družinsko življenje. Rana je tako globoka in krvaveča, da je ne moremo ozdraviti brez prave moralne in etične prenove. Ker je družina življenjska celica vsake družbe in naroda, mora biti povezana kot skupnost življenja in ljubezni. Največja teža in odgovornost je zaupana prav materam.

Za zgled so jim lahko vzorne in požrtvovalne matere naše preteklosti, ki so pri življenju ohranile slovenski narod, kulturo, jezik in vero.

Otroci so se jim skozi recitacijo in nastop zahvalili za vso ljubezen in skrb, ki so jo deležni na poti svojega razvoja. Pevski zbor pa je zapel še venček narodnih, ki so ga kot "pušeljc" pripeli k tej slovesnosti.

Tudi šolski otroci so pripravili pester spored. Povezovala ga je učenka **Aleksandra**, ki je z nastopom poka-

zala svoje velike sposobnosti. Vrstile so se recitacije, kratke pesmice, dvogovori, **harmonikar Andreas** in ritmični ples... Kot zadnja točka je bila pesem vseh nastopajočih ob spremljavi harmonike in kitare. Vsak je izbral tisto, kar je v tistem trenutku čutil do svoje matere - vse najlepše in najboljše. Kulturnemu programu je sledil zabavno srečanje. Ob veseli glasbi in dobri postrežbi, ki so jo pripravile naše matere, se je večer nadaljeval v pozno večerno uro.

Zahvala velja vsem, ki so lepo in pozorno stregli pri mizah, kot tudi tistim, ki so pripravili program, poskrbeli za rože in pijačo, sprejemali goste. Prisrčna hvala **Gastarbeiter Referatu** škofije Feldkirch in njegovemu voditelju **g. Mehele**.

Prireditev je dosegla svoj namen, če je materam in družinam vlila vsaj malo novega upanja in moči za nadaljnje delo.

belgija

LIMBURG - LIÈGE

Junij je bil čas piknikov v "Našem domu" v Genku in pri "Barbari" v

(Linz) Sabina Lesjak pri prvem svetem obhajilu

Maasmechelenu. Lepa priložnost za ponovna srečanja.

Romanje ter materinski in očetovski dan so "Slomšek" in skupine v holandskem Limburgu letos imele skupaj. O tem, za naše življenje in delovanje zelo važnem dogodku poročamo pod holandsko rubriko.

"Slomšek" je bil v moški zasedbi v Berlinu na VI. reviji slovenskih pevskih zborov. To so bila naporna in lepa doživetja. Bili smo deležni gostoljubja krajevne katoliške misije in pevskega zbora, za kar se toplo zahvaljujemo. Slišali smo marsikaj lepega in videli veliko idealizma. Prijetna in koristna srečanja! Naša skupna skrb je, da bo pesem naših zborov vedno kvalitetnejša, saj pri tujih poslušalcih samo kvaliteta nekaj pomeni. Iskrene čestitke in zahvala gostiteljem in sodelavcem.

V juniju nas je obiskal **moški zbor iz Podgore pri Gorici**, ki ga vodi dr. Špacapan. Goste smo razdelili po hišah, nekaj pa jih je dobilo zatočišče v kolegiju v Maasmechelenu. Zbor je nastopil v odlični Casino dvorani. Glede obiska smo bili najprej malo zaskrbljeni, ker smo v zadnjem času imeli veliko tovrstnih prireditev, vendar nas naši zanesljivi sodelavci tudi tokrat niso razočarali.

Naša povezanost z Gorico ni od

Marko Vičič in njegova izvoljenka Sofija

včeraj. V času Viktorja Prašnika smo se nekako pobratili z moškim zborom "Mirko Filej". Dr. Špacapan nas je s svojim zborom popeljal v kraljestvo slovenskih melodij in občinstvo ga je nagradilo z navdušenim ploskanjem.

Goričani so si v družbi predsednika g. Stanija Revinška ogledali Maastricht in Bruselj.

Naj živi sodelovanje in prijateljstvo med ljudmi, ki "v srcu dobro mislijo" in imajo visok smisel za človečanske, krščanske in slovenske vrednote!

Vsako prvo nedeljo v mesecu bo odslej ob 17. uri sestanek Slovenske katoliške misije v naši dvorani v Eisdeni. Vabljeni so VSI Slovenci brez razlike. Razpravljali bomo, kako naj v svojem času in okoliščinah veljavno opravljamo svoje poslanstvo kot ljudje, kot Slovenci in kot kristjani. Pričakujemo tudi goste iz Holandije, Bruslja, Liège-a itd.

Naj iz tega nastane mali parlament slovenskih kristjanov. "*Cesta ni, cesto napravi h o j a!*"

Naši rajniki: V majniku smo se poslovili od **Ane Trlep**, rojene Kralj v Dobu leta 1903. Ga. Ana je od vsega začetka bila naša zvesta sodelavka. Njen mož, pokojni g. Anton, ni nikoli podlegel vabam SIM in Titove ambasade ter podpiral skupino, ki je že pred dobrimi 35 leti začela zrelo, bistrovidno, odgovorno in dosledno nastopati pod slovenskim imenom. Gospa Ana je del svojega pohištva poklonila Slov. kat. misiji. V visoki starosti sta za gospo Ano zgledno skrbela hčerka Malči s svojim možem Jeanom Sloomtaekers-om.

Naj bo ga. Ana v polnosti deležna božje dobrote in zvestobe!

V Houthalenu smo se poslovili od **g. Franca Janežiča**, ki se je l. 1938 rodil v Ljubljani. Svojo pot v Belgiji je začel v rudniku. Rad se je družil z rojaki. Pel je pri Slomšku in pozneje v Našem domu. V svoji boleznj je veliko trpel. Njegova žena Litvanka Leontina Bukanskaite mu je v težkih urah zvesto stala ob strani. V cerkvi in na božji njivi so mu rojaki zapeli pod vodstvom ge. Lojzke Novak.

Naj Franc Janežič v Bogu spozna smisel svojega življenja!

francija

PARIZ

V mesecu maju in juniju je bilo v naši župniji v Parizu zelo bogato življenje. Najprej smo imeli **slovensko romanje v Lurd** (od 11. do 14. maja). To romanje je imelo samo en cilj, da se Slovenci iz severnega dela Francije in Pariza srečajo in se malo bolje spoznajo med seboj. Veliko lursko doživetje smo občutili prav pri križevem potu in pri sveti maši pred lursko votlino. Po križevem potu sva z g. Martinom Retljem spovedala vse ljudi in jih tako z milostjo svetega zakramenta spravila z Bogom in ljudmi. Upamo, da bodo drugo leto spet poromali v Lurd v še večjem številu kot letos.

V nedeljo, 15. maja, je Društvo Slovencev v Parizu pripravilo zanimiv kulturni večer. **Dr. Antonija Globelnik Bernard** je predavala o velikem slovenskem jezikoslovcu Jerneju Kopitarju. Pod naslovom Jernej Kopitar, jezikoslovec med Slovenijo in Evropo, je razvila svoja dognanja in izsledke, ki jih je pred dvema letoma strnila v svoji doktorski disertaciji na Sorboni.

Iz predavanja je izstopalo Kopitarjevo izredno razvejeno raziskovalno delo, za kar so mu lahko hvaležni še številni drugi evropski narodi, saj jim je Kopitar pokazal pot do lastnih korenin in jih usmeril v prihodnost.

V soboto, 28. maja 1994, je Slovensko mladinsko društvo v Parizu priredilo **gledališki večer z Molièrovo komedijo Priložnostni zdravnik** v priredbi Charlesa Vildraca in v slovenskem prevodu Drage Ahačič. Igrali so: Marie-Noël Kazalec (Sganarel), Barbara Ložar (Lucila, Žoržibusova hči), Klemen Ložar (Žoržibus, Culilin oče), Irena Sutlič (Sabina, Lucilina sestrična), Katarina Sultič (Skaramuš advokat, igralec, pretepač, Valerov prijatelj), Gregor Vidmar (Valer, Lucilin ljubimec) in Uroš Zorn (Debelinko, Žoržibusov sluga).

pozdravila **g. Mimica Kamenšek** in izrazila veselje, da po sedmih letih med nas zopet prihaja eden izmed slovenskih škofov. Na koncu maše pa so se g. škofu zahvalili birmanci sami in ga prosili, naj tudi on prosi Boga zanje, da bi ostali zvesti Kristusu in Cerkvi. Nekajkrat večja udeležba kot pri običajnih nedeljskih mašah je pokazala, da bi se nas z nekoliko dobre volje in nekaj več vere lahko zbiralo precej več tudi pri slovenskem bogoslužju ob nedeljah. Kakor so naši rojaki na redko razseljeni po vsej Evropi (razen z izjemo nekaj večjih središč), tako so še bolj na redko razporejeni slovenski duhovniki po zahodni Evropi. Prav zato je bilo slovesno in praznično videti, ko se je ob škofu pri oltarju zbralo še pet duhovnikov. Poleg škofovega tajnika, g. Lojzeta Furlana, so bili še g. Janez Pucelj iz Oberhausna, g. Janez Modic iz Frankfurta, g. Stanko Gajšek iz Ingolstadta in domači župnik Bogdan Saksida.

Po maši so se družine birmancev skupaj z botri, ostalimi povablenci (nekaj jih je bilo tudi iz domovine), g. škofom in duhovniki zbrali še na prijetnem srečanju in večerji v bližnji župnijski dvorani.

Naslednjega dne, 13. maja, se je duhovniška ekipa z g. škofom na načelu (z izjemo g. Modica, ki se je moral vrniti v Frankfurt) podala med rojake v južni Baden. V Vöhrenbachu v visokem Schwarzwaldju smo bili najprej deležni **gostoljubja Julke in Tineta Lesar**, nato pa smo se zbrali v "Bruderkerchle", priljubljeni Marijini cerkvi pod obronki Schwarzwaldskega gozda, kjer se Slovenci iz Schwarzwaldja zbirajo vsaj enkrat mesečno k evharističnemu bogoslužju. Ker smo bili v Marijinem mesecu, smo po stari slovenski navadi s petimi litanijami in z odpevi počastili in se priporočili nebeški Materi Mariji, naši mogočni priprošnici pred Bogom. Ker ta pobožnost ni bila načrtovana, se nas je zbrala le manjša skupina. Vendar je bila toliko bolj prisrčna in pristno domača, da je eden izmed udeležencev dejal, da je imel ves čas pobožnosti solze v očeh.

V poznih popoldanskih urah se je ekipa spet spustila v široko rensko dolino. Ob 19. uri je bilo v Herbolzheimu načrtovano srečanje slovencev iz južnega Badena z g. škofom. In res so se zbrali predstavniki rojakov skoraj od Karlsruha na severu pa dol do švicarske meje. Naše srečanje je bilo spet v Marijinem svetišču ob evharističnem oltarju božjepotne cerkve imenovane Marija Sand. V tej cerkvi se Slovenci res srečujemo samo ob posebnih priložnostih nekajkrat na leto, vendar to nekaterih rojakov ne moti, da ne bi te cerkvice imenovali kar "naša cerkev". Morda jo tako imenujejo tudi zaradi tega, ker bi lahko, prav taka kot je, stala sredi dolenskih ali štajerskih gričev.

Na začetku svete maše je **g. Janko Humar** v imenu kar lepega števila rojakov, ki so se zbrali k temu bogoslužju, pa tudi v imenu mnogih odsotnih, nagovoril in pozdravil g. škofa Piriha in navzoče duhovnike. Tu se nam je pri oltarju pridružil tudi novi dušni pastir za Slovence v Stuttgartu g. Janko Šket in domači župnik iz Herbolzheima.

Upam, da so nas evharistična daritev, ki je sledila in spodbudne ter tolažilne besede g. škofa med njo, vsaj deloma potrdile v tej Enosti.

Po maši smo se zbrali in prijetnem klepetu v na novo obnovljeni in povečani gostilni "Schützen"; po domače bi lahko rekli v gostilni "Pri Marjani" (Golob). Ker nas je po večerji ostalo še več kot 50 Slovencev, je za slovo zadonelo še nekaj slovenskih pesmi.

Bogdan Saksida

MÜNCHEN

Birma je bila letos najvidnejša slovesnost v naši fari. 5. maja so naši rojaki v velikem številu napolnili mogočno župnijsko cerkev pri Svetem Duhu. Slovesno mašo je daroval koprski škof msgr. Metod Piriha, narodni ravnatelj za Slovence po svetu. Poleg domačega župnika so somaševali še štirje duhovniki: msgr. dr. Zdešar, g. Pucelj iz Oberhausna, slovenski delegat v Nemčiji, augsburški župnik g. Bucik in škofov

*(München) Pokojna dijakinja
Petra Gril*

tajnik. Naši pevci so se skrbno pripravili in ubrano zapeli. Zakrament sv. birme je prejelo 14 deklet in fantov, dva pa sta šla k birmi v domovini. Berili sta brala dva od staršev, birmanci pa so sodelovali s prošnjami. Monika in Aleksander sta se pogumno zahvalila g. škofu, starši pa so na pobudo g. Antolinove domačemu župniku v zahvalo podarili čudovito, v Sloveniji sešito albo. To je bil prazničen dan, ki bo vsem ostal v najlepšem spominu.

Šolska maša z razdelitvijo spričeval je bila 2. julija. Starši in otroci so napolnili farno kapelo. Letos je redno obiskovalo pouk čez 40 otrok. Bogu smo se zahvalili za prejete dobrote. Otroci so pod vodstvom dr. Francija Novaka zapeli več ritmičnih pesmi. Na koncu maše se je g. župnik v imenu župnije in staršev s priložnostnim darilom najlepše zahvalil dr. Novaku za nesebično pomoč pri poučevanju petja naših otrok. Skrbno jih je tudi pripravljaj za razne nastope. Gospod dr. Novak se vrača v rodno Belgijo, zelo pa nas bo veselilo, če nas bo spet obiskal, ko ga bo njegova znanstvena pot zanesla v München.

Šolski izlet je bil 9. julija. Z dvema avtobusoma, ki ju je priskrbel *(nadaljevanje na strani 32)*

kaj, ko bi se malo vadili v slovenščini

• OBLIKO V OKLEPAJIH NADOMESTI Z NEDOLOČNIKOM ALI NAMENILNIKOM:

Nehalo je (dežuje). Hlapec je šel (kosim) deteljo. Pridi me (obiščem). Dolgo nisem mogel (zaspim). Morali smo (pokosim) travnik. Pojdi (počivam)! Želel sem (pomagam). Stekel sem (povem) novico. Znam (zapijem) ljudsko pesem. Takoj (spim)!

• VSTAVI L ALI LJ:

Kmetje posprav...ajo po...ske pride...ke. Šli sva na živi...ski trg. Z meša...nikom sem zmešala pijačo. Hrošča sem spravil v vžigalično škat...ico. Tekmoval sem v metu krog...e.

Sonja ima pet meda... za uspehe pri namiznem tenisu. Trgovina bo do nada...njega zaprta.

• IMENUJ PREBIVALCE TEH KRAJEV:

Bled, Celje, Bohinj, Novo mesto, Črnomelj, Kranj, Litija, Železniki, Veržej, Ig, Primorska, Bela krajina, Goriška, Istra, Haloze, Pohorje, Kras Vipava, Tolmin, Kranjska, Pariz, Rim, Benetke, Amerika, Evropa, Albanija, Škotska, Francija, Dunaj, Praga, Egipt, Maroko.

• POSTAVI NA PRAVO MESTO VSA POTREBNA LOČILA:

Ko je bil Andrej še majhen me je prosil Mama kupi mi rume-

nega piščančka Ne sem rekla kam naj ga le deneva saj vidiš kako majhno stanovanje imava Potem mi kupi psa je dejal Kje pa bo stala njegova hišica sem vprašala saj nimava ne balkona ne vrtiča Potem mi kupi vsaj žrebička je ponovil odločno in užaljeno Jahal ga bom po cesti Cesto pa vendarle imava

• IZPIŠI ŠTEVNIKE IN OKRAJŠAVE:

Koča v dolini Tamar stoji 1180 m visoko. Oskrbuje jo PD Rateče od l. 1937. Odprta je od 1. maja do 20. oktobra. Ima 40 ležišč. Dostopi: iz Rateč po cesti 1 uro 30 min., iz Kranjske Gore 2 uri. Ture: Na Jalovec (2643 m) 5-6 ur, čez Rupe na Mojstrovko 4 ure, skozi Grlo in čez Sleme na Vršič 3 ure.

• POPRAVI NEPRAVILNE OZIRALNE ODVISNIKE:

Za dečkoma je prihitel stražnik, ki ju je vprašal, kaj nosita. Šofer

simon gregorčič moj črni plašč

Ta črni plašč vam je v zasmeh, a - ga umejete? Umete roso v teh očeh, ki se ji smejete?

Gomile z roso to kropim, ki vre mi čez obraz, in plašč, ki se ogrinjam ž njim, po rajnkah nosim jaz.

Umrla ni še mati mi, umrl ni mi oče še, za sestrami, za brati mi srce ne joče še.

Še drage moje Bog živi, in zahvaljujem ga, a v grobu mnog mrlič leži, ki objokujem ga:

Pravico v grob so devali, pri grobu jaz sem bil, pogrebci so prepevali, a jaz solzé sem lil.

Zrl bratoljubja sem pokop... Ko grob se je zaprl, smejal se je spremnikov trop, v bridkosti jaz sem mrl.

Uzore pokopali so... - oh, to dočakal sem! - na grobu tam plesali so, grenko jaz plakal sem.

Radóst tedaj je ubegla mi, moj duh je mrak objel, bridkost je v dušo legla mi, več nisem bil vesel.

Tedaj oblekel sem še mlad obleko žalno to, na grobe vzorov, sanj in nad solzé mi zdaj tekó.

je opazil pred seboj kolesarja, ki mu je dejal znamenja. Matevž je prišel do gozdčiča, kjer se je uleknil v travo. Mrčun, ki je bil naglušen, ni slišal hupanja. Pes je objedel dekllico, ki se zdaj bojuje v bolnišnici s smrtjo. Predsednik vlade je takoj po seji odšel h kralju, kateremu je poročal o sklepu vlade.

REŠITVE:

• **NEDOLOČNIKI IN NAME-NILNIKI:** Nehalo je deževati. Hlapec je šel kositi deteljo. Pridi me obiskat. Dolgo nisem mogel zaspati. Morali smo pokositi travnik. Pojdi počivat! Želel sem pomagati. Stekel sem povedat novico. Znam zapeti ljudsko pesem. Takoj spat!

• **MANJKAJOČI L IN LJ:** Kmetje pospravljajo poljske pridelke. Šli sva na živilski trg. Z mešalnikom sem zmešala pijačo. Hroščča sem spravil v vžigalično škatlico. Tekmoval sem v metu krogle. Sonja ima pet medalj za uspehe pri namiznem tenisu. Trgovina bo do nadaljnjega zaprta.

• **IMENA PREBIVALCEV:** Blejec, Blejka, Celjan, Celjanka, Bohinjec, Bohinjka, Novomeščan, Novomeščanka, Črnomaljec, Črnomaljka, Kranjčan, Kranjčanka, Litijčan, Litijčanka/Litijan, Litijanka, Železnikar, Železnikarka, Vržejec, Veržejka, Ižanec, Ižanka, Primorec, Primorka, Belokranjec, Belokranjka, Goričan, Goričanka, Istran, Istranka, Haložan, Haložanka, Pohorec, Pohorka, Kraševac, Kraševka, Vipavec, Vipavka, Tolminec, Tolminka, Kranjec, Kranjica, Parižan, Parižanka, Rimljan, Rimljanka, Benečan, Benečanka, Američan, Američan-

ka, Evropejec, Evropejka, Albanec, Albanka, Škot, Škotinja, Francoz, Francozinja, Dunajčan, Dunajčanka, Pražan, Pražanka, Egipčan, Egipčanka, Maročan, Maročanka.

• **LOČILA:** Ko je bil Andrej še majhen, me je prosil: "Mama, kupi mi rumenega piščančka." "Ne!" sem rekla, "kam naj ga le deneva, saj vidiš, kako majhno stanovanje imava!" "Potem mi kupi psa," je dejal. "Kje pa bo stala njegova hišica?" sem vprašala, "saj nimava ne balkona ne vrtiča." "Potem mi kupi vsaj žrebička," je ponovil odločno in užaljeno. "Jahal ga bom po cesti. Cesto pa vendarle imava."

• **ŠTEVNIKI IN OKRAJŠAVE:** Koča v dolini Tamar stoji tisoč sto osemdeset metrov visoko. Oskrbuje jo Planinsko društvo Rateče od leta tisoč devetsto sedemtrideset. Odprta je od prvega maja do dvajsetega oktobra. Ima štirideset ležišč. Dostopi: iz Rateč po cesti eno uro in trideset minut, iz Kranjske Gore dve uri. Ture: Na Jalovec (dva tisoč šeststo triinštirideset metrov) od pet do šest ur, čez Rupe na Mojstrovko štiri ure, skozi Grlo in čez Sleme na Vršič tri ure.

• **NEPRAVILNI OZIRALNI OD-VISNIKI:** Za dečkoma je prihitel stražnik in ju vprašal, kaj nosita. Šofer je opazil pred seboj kolesarja, saj mu je dajal znamenja. Matevž je prišel do gozdčiča, tam se je uleknil v travo. Mrčun, bil je naglušen, ni slišal hupanja. Pes je objedel dekllico, ta se zdaj bojuje v bolnišnici s smrtjo. Predsednik vlade je takoj po seji odšel h kralju in mu poročal o sklepu vlade.

Pripravil Milan Kobal

izražajmo se lepo

DALJEN in **DALJNJI** - Ta dva pridevnika velikokrat zamenjujemo. **Daljen** (-jna, -jno) pomeni to, kar je daleč, (primernik **daljnější**): *Po naključju se je v daljni deželi srečal z bližnjimi sorodniki. Z Daljnega vzhoda je prinesel mnogo zanimivih predmetov. Daljni so spomini na drugo svetovno vojno, še daljnější na prvo.*

Daljnji pa pomeni to, kar še pride (isto pomeni **nadaljnji**): *Daljnje iskanje je nesmiselno. Daljnji razvoj dogodkov vam je že znan. Nadaljnja preiskava je pokazala, da je bil po krivem osumljen.*

DAVI, DREVI - časovna prislova, ki se jima pridružujeta še **NOCOJ** in **SINOČI**. **Davi** pomeni danes zjutraj: *Davi smo morali vstati prav zgodaj. To se ni zgodilo davi, temveč ponoči, ko so še vsi spali. Davi je odšel od doma, zdaj pa je že skoraj tema, a ga še ni nazaj.*

Drevi je danes zvečer (kar šele prihaja). *Drevi te lahko obiščemo, če boš že doma. Drevi ne bo predstave zaradi bolezni glavnega igralca. Do drevi se bo vreme še poslabšalo.*

Nocoj izraža večer ali noč, ki še trajata, (ali sta minila, govorimo pa o njima naslednji dan): *Nocoj nam je res lepo. Nocoj ga še nisem videl.*

(nadaljevanje s str. 29)

požrtvovalni g. Turk, enega od njiju je tudi sam vozil, smo odpeljali proti Kehlsteinu pri Berchtesgadnu. Vreme nam že po tradiciji ni bilo naklonjeno. Močno je deževalo in šele popoldne se je nekoliko zjasnilo. Večinoma smo vedrili po gostilnah, najpogumnejši pa so se sprehodili po lepo speljanih sprehajalnih poteh. Veliko smo si imeli povedati, saj nam med letom zmanjkuje časa za pogovor.

Mednarodne otroške igre v Rosenheimu je pripravila italijanska župnija v sodelovanju z našo rojakinjo g. Pippovo. Sodelovalo je čez 80 otrok med šestim in dvanajstim letom. Naše številčno, žal majhno zastopstvo se je odlično odrezalo. Vsi so se izvrstno borili, najuspešnejša sta bila **Aleksandra Zalaznik** s šestim mestom v konkurenci 9- in 10-letnikov ter **Klemen Horvat** s prvim mestom v najstarejši skupini 11- in 12-letnikov. Klemen je za svoj odličen dosežek dobil ličen pokal, drugi pa so prejeli praktične nagrade. Naše moštvo sta požrtvovalno spremljala in spodbujala g. Horvatova in dr. Novak, zakar se jima najtopleje zahvaljujemo. Navzoči so bili hrvaški, italijanski in poljski konzul ter rosenheimski nadžupan. V

imenu naše škofije se je srečanja udeležil naš predstojnik g. Storr.

Žal moramo omeniti še dva žalostna dogodka. V prometni nesreči 13. maja je izgubila življenje osemnajstletna učenka **Petra Gril** iz Ebenhausna. Bila je vedrega, prijaznega značaja in zato zelo priljubljena med učitelji in sošolci, kar se je pokazalo tudi na pogrebu. Staršem izrekamo naše globoko sožalje.

27. junija je V Gospodu mirno zaspala gospodična **Friderika Bullinger**, rojena Trbovljčanka. Šolala se je v Celju, Laškem in Ljubljani. Do leta 1968 je bila tajnica na rudarski fakulteti v Ljubljani. Potem se je preselila v München, pozneje v Salzburg in se končno ustalila v Freilassingu, kjer je živela mirno, neopazno, skromno. Na lastno željo je bila pokopana v družinski grob na ljubljanskih Žalah.

16. julija je bil krščen **Nico**. Staršem Renati Meško in Mladenu Kovačeviču čestitamo.

OBERHAUSEN

Ko bo pred vami ta številka Naše luči, bodo tu opisani dogodki že davno prekriti z obilico drugih doživetij in spominov. Tako veliko je stvari,

(München) Pokojna gđc.
Friderika Bullinger

ki jih vedno prinese dopustniški in počitniški čas. Pa vendar in morda prav zato naj zapis obudi spomine, ki tudi niso vredni tega, da se zgube pod prahom vsakdanjosti. Majski in junijski čas je tudi v naši fari tako poln srečanj, ki so znamenja življenja naše skupnosti.

Spomnimo se samo na binkoštno srečanje. Napletla se je spet cela vrsta zanimivosti in predvsem dobrin za duha in skupnost. Najprej veličastna igra o Slomšku, škofu, ki je razumel, kaj je treba narediti, da bo Štajerska okoli Maribora ostala slovenska. Lepa, slovesna maša z zborom iz Essna in veliko ljudskega petja. In potem v dvorani kulturna prireditev s pozdravom g. **Naberžnika**, svetnika na veleposlaništvu Republike Slovenije v Bonnu, pa seveda vesela družabnost s tombolo in godbo ter plesom ves večer. Bili smo deležni obilice slovenskega veselja ob srečanju s starimi znanci in prijatelji. Sklepala so se nova poznanstva z rojaki, ki jih do zdaj nismo osebno poznali.

Dva vesela dogodka zapisujemo v naši župniji, ki sta seveda bolj osebne značaja, vendar se ju prav tako veseli vsa skupnost. V Güterslohju sta se poročila **Toni Brsa** in **Manuela Friede**. Nevesta je doma-

(München) Birma v Münchnu: birmanci, botri in somaševalci s škofom

činka, ženin pa je prišel sem iz Slovenije. Ne le družina Gavež, pod okriljem katere je zrasla Manuela, pač pa vsa slovenska skupnost je pridobila nekaj nove mladosti. Veselimo se nove, mlade družine in vsi želimo, da se razvije v trdno in srečno skupnost.

Drug tak vesel dogodek je pričakala skupnost Slovencev v Moersu. Tudi **Avguštin in Petra Zupan sta se poročila v Sloveniji**, v Tržiču na Dolenjskem. Poročni obred in ves poročni dan je polepšal mešani zbor "Slovenski cvet", ker je Petra že nekaj let njegova zvesta članica. Krepko pa je pomagal tudi moški kvintet "Slovenski fantje". Domači in krajsani so oblikovali poročno slavje po vseh znanih starih običajih, da je bilo veselo. Seveda pa je bil osrednji in najpomembnejši dogodek za ženina in nevesto poročni obred oziroma prejem zakramenta sv. zakona v tržiški župnijski cerkvi. Tam sta si pred Bogom in ljudmi obljubila zvestobo do groba. Tudi njima voščimo veliko veselja in medsebojne sreče in vso potrebno pomoč "od zgoraj".

Ob takih dogodkih se farani nekoliko bolj zavemo, da je prihodnost slovenskih katoliških župnij in s tem vsega slovenstva, tudi v evropski tujini zelo odvisna prav od teh mladih družin. Potrebujemo njihov pristop, potrebujemo njihove mlade moči za ohranitev in graditev slovenskih skupnosti. Te najbrž ne bodo več le takšne, kot so bile do zdaj. Mladi bodo oblikovali svoje skupnosti po svoje. Vendar nikoli ne bodo mogli mimo dela in življenja, ki so ga vzpostavili njihovi starši. Zato mladim družinam želimo, da bi bili pripravljeni sodelovati v slovenskih skupnostih, saj bomo le tako ohranili, poživilili in obnovili duhovno in kulturno življenje slovenskih priseljencev na tujem.

Žive slovenske skupnosti so bile do zdaj najboljša predstavnštva našega naroda v svetu.

dp

SOLOTHURN

Romarski izlet v Pariz

Nič kaj lepo vreme se ni obetalo, ko smo se na vnebohod odpravljali v

Pariz, ki ni romarsko mesto, vendar je našemu p. Damijanu uspelo povezati zameljsko z duhovnim in tako je med nami vladalo pravo romarsko ozračje. Dobro zasnovan vsakodnevni program je dal možnost vsem našim duhovnim potrebam.

Še na poti v Pariz so tega ali onega spreletavali pomisleki glede (vse-splošne) organizacije, vendar so se v glavnem izkazali za neutemeljene. Že začetna vožnja po mestu z avtobusom in vodnico nam je dala prve vtise mogočnosti in urejenosti mesta. Vse to smo zavzeto opazovali z Eifflovega stolpa. Ko smo vodnici omenili, da bomo obiskali DISNEYLAND, je pomenljivo poudarila, kako pomembno je, da se človek zna vrniti v otroška leta in dojemati okolje z otroškim srcem. Vsak dan, razen v petek, ko smo obiskovali Disneyevo deželo, nas je avtobus popeljal po mestu, vsak dan smo imeli drugo vodnico, kar se je kljub določenemu ponavljanju izkazalo za dobro, ker je vsaka po svoje orisala značilnosti mesta in njegovo bogato zgodovino. Zlasti nas je očarala večerna vožnja z ladjo po reki Seni. Z ladje je bil enkrat pogled na cekev Notre-Dame in Eifflov stolp.

V soboto smo si v deževnem dopoldnevu le bežno ogledali Notre-Dame in Sacre Coeur na Montmartru. Po kosilu smo v cerkvi sv. Antona (v bližini hotela Zephyr, v katerem smo prenočevali) imeli mašo, ki jo je vodil g. prelat Nace Čretnik.

Sončna nedelja nam je postregla z zanimivostmi v VERSAILLEU. Vodnica nam ni samo pokazala razkošnih soban in orisala zgodovine, ampak povedala tudi marsikaj "pikantnega" iz vsakdanjega življenja kraljev.

Res je občudovanja vredno bogastvo notranjščine tega kraljevega dvorca in pa prekrasni vrtovi s številnimi vodometi. Nazaj grede smo iz avtobusa zbirali še zadnje vtise iz Pariza in njegove okolice.

Še enkrat so nas postregli prijazni francoski natakariji v dolgih belih predpasnikih, nato pa nas je avtobus popeljal na postajo, od koder smo se z vlakom prijetno utrujeni in polni

vseh mogočih lepih vtisov odpeljali domov. Po vsakem romanju ali romarskem izletu lahko rečemo le: škoda, ker nam čas ne dovoli, da bi si lahko še več ogledali in preživeli še več dni skupaj.

Ana

Zahvalna maša na Hochwaldu

V zahvalo za delovno mesto in vse opravljeno delo smo tudi letos imeli na 4. junijsko soboto redno zahvalno mašo pred lurško votlino pri Marijini kapeli na HOCHWALDU, nedaleč od Dornacha pri Baslu. Slovenski verniki, ki se zavedajo pomembnosti dela in možnosti zanj, se radi zberejo pri tej maši, če le morejo. Kamor pa človek rad pride, rad tudi sodeluje. To se je lepo odražalo in pokazalo pri bogoslužju in pri nadaljevanju družabnega popoldneva tja do večera, ko nas je za poprejšnjim vročim soncem začel napovedani rahel dež opominjati, da se bo treba posloviti.

Ker je ta dan (25. junij) bil tudi praznik slovenske državnosti, je bil poleg razmišljanja po evangeliju temu primerno uglašen še skrbno pripravljen Ankin nagovor ob koncu maše, slovenska državna himna pa je bila izraz veselja nad doseženim in hkrati upanje za naše nemaloštevilne želje.

Jan

(Oberhausen) Pokojni Janez Bauman iz Zgornje Ščavnice

Poletno srečanje v domovini

Slovenski izseljenci v Švici, ki preživljamo julijski dopust v Sloveniji, se že dobrih deset let skupaj s svojimi domačimi zbiramo k vsakoletnemu poletnemu srečanju v domovini, enkrat v večjem, drugič v manjšem številu, zdaj v enem, zdaj v drugem kraju.

Za letos smo si izbrali NOVO ŠTIFTO na Dolenjskem (župnija Sodražica), kjer patri frančiškani oskrbujejo znano romarsko cerkev Marijinega vnebovzvetja, grajeno v letih 1641-1671. Je krasen primer izvirne baročne arhitekture osmerokotnega prostora (s tremi iz lesa zrežljanimi oltarji) in zvonika. Pilastrji v prezbiteriju nosijo 16-metrski obok, v ladji pa 27 m visoko kupolo. Leta 1780 so cerkvi prizidali svete stopnice. V tej cerkvi smo torej v soboto, 23. julija 1994, imeli ob 11. uri mašo, ki jo je vodil ljubljanski pomožni škof msgr. Jožef KVAS (v SLOVENCU z dne 21. julija 1994 ta navedba ni bila točna), z njim pa so somaševali: predstojnik samostana in upravitelj svetišča p. Vili Pustoslemšek, predsednik Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov in pastoralnih sodelavcev g. Janez Pucelj ter oba slovenska

duhovnika v Švici - p. Robert Podgoršek (voditelj Slovenske misije) in p. Damijan.

P. Vili nam je pred mašo na kratko orisal zgodovino in umetnostne znamenitosti Marijine cerkve, obenem pa predstavil naš odgovor na Marijino vabilo glede hoje za njo. Škof Kvas je v nagovoru podčrtal resničnost naše zvestobe Mariji in istočasno vsaj delostopu popušcanje v njej. Oboje nas kliče, da pogumno hodimo po življenjskih stopnicah, čeprav marsikdaj strmih, oziraje se vedno kvišku, k Mariji, v kupolo končnega cilja - je bila osrednja misel škofovega nagovora.

Kljub majhni udeležbi smo po maši posedli pod mogočno, 250 let staro lipo na dvorišču pred cerkvijo, kjer smo se veselo razpoloženi okrepčali, peli in pogovarjali. Zlasti g. škofu Kvasu in p. Viliju iskrena (za)hvala in Bog povrni!

STUTTART

Slovesnost ob dnevu slovenske državnosti v Stuttgartu

V Eisslingenu, mestu med vinogradi, se je v nedeljo, 26. junija 1994, zbralo lepo število naših rojakov, da bi tudi v deželi Baden-Württemberg dostojno počastili 3. obletnico slo-

venske državnosti. Slovesnost so pričeli z bogoslužjem, nadaljevali pa s kulturnim in družabnim delom srečanja v bližnji dvorani.

S fotografsko razstavo slovenske pokrajine gospoda arhitekta Petra Pokorna je slovesno okrašena dvorana prijazno sprejela številne obiskovalce.

Pod lipo - drevesom življenja in geslom "Slovenija - lepa kakor sanje" smo obhajali tradicionalni "Kresni večer".

Ob intonaciji državne himne, v izvedbi mladinskega zbora naše katoliške skupnosti, se je pričel kulturni del proslave. Najmlajši: **Mojca, Andrej, Petra in Martina** so recitali in igrali domače melodije. **Domači zvon**, ki je nedavno proslavil svoje petindvajseto leto obstoja, je pod taktirko gospoda Damjana Ječiča popestril naš praznik.

Svojevtrstno doživetje je bil diapozitivni prikaz naše naravne in kulturne dediščine od Triglava do Gorjancev ter od štajerskih goric do tržaške obale, ki so ga spremljale Cankarjeve misli o "Domovini".

Lepo nas je presenetil tudi **nastop Košarjevih deklet**, ki sta s svojo mladostno nadarjenostjo in tretjim nastopom v istem dnevu pokazali kaj zmore naš mladi rod.

Ob prijetnih zvokih **Slovenskih muzikantov** iz Sindelfingena in ob obilni izbiri najrazličnejšega peciva, ki so ga napekle naše gospe je kulturni del programa prešel v družabnega.

Ob zvokih kitare gospoda Šketa je bilo konec "naših sanj".

Srečanje je organiziralo KD Slovenija in Katoliška skupnost Stuttgart. Prireditve, je imela tudi letos dobrodelni namen. Zbrana sredstva smo dali v sklad "Bolni otrok" pri Slovenski Karitas.

Peter Kajzer

Letošnje poletje je bilo za slovensko skupnost v Stuttgartu kar precej pestro. V Stuttgartu in Boeblingenu smo uspešno zaključili "sobotno šolo" za leto 1993/94 ter otrokom podelili spričevala.

V začetku julija smo z družinami

(Stuttgart) Meseca julija smo skupaj poromali na otok Reichenan

poromali v Hegne, na grob blažene Ulrike, ki si je s svojim skromnim služenjem v samostanski kuhinji "zaslužila svetost". Njeno geslo je bilo: "Ljubezen zmore vse" in v moči te ljubezni je vdano prenašala vse življenjske križe. Ta dan smo si ogledali tudi otok Reichenau na Bodenskem jezeru, od koder je v 9. stoletju potekala evangelizacija med Germani (približno v istem času kot pri nas na Koroškem).

Ta dan smo odkrili veliko naravnih, kulturnih in verskih "biserov" tega koščka dežele, ki nam nudi začasni dom.

Julija nas je s svojim petjem pri slovenski maši v Stuttgartu razveselil kvintet Gorenjci iz Naklega. Po maši je njihova pesem odmevala še v Slovenskem domu, kjer smo se jim pridružili ob harmoniki gospoda Arnška.

"Kdor gre proti Bogu, gre od začetka do začetka". S temi "začetki" smo se srečali ob prisotnosti šest tisoč mladih z vseh koncev sveta v TAIZÉju in odkrivali znamenja, ki kažejo, da je Bog tudi danes prisoten v svetu in tako tudi mi postajamo znamenje Boga za druge. 31. julija je Slovenski moški zbor "DOMAČI ZVON" iz Stuttgarta pel pri maši na Rakitni. To je bilo hkrati letno srečanje s pevci, ki so se že vrnili v domovino, pa jih petje in prijateljstvo družijo še naprej. Po maši so zapeli še nekaj narodnih pesmi pri spominski plošči žrtev vojne in pobojev po vojni.

Slovenska pesem je potem odmevala še na vrh Krima in vse do večernih ur na pikniku pri prijaznem gostitelju in pevcu gospodu Petru.

Letos sta bili dve odpravi na TRIGLAV. V prvi je bilo štirideset mladih in odraslih. Na vrhu smo opravili "planinski krst" za vse tiste, ki so bili prvič na najvišjem vrhu naše domovine. S Triglava smo gledali na vse strani: na Pomurje, Kras, Dolenjsko, Notranjsko, Štajersko in Gorenjsko, ... "mi od tod smo doma, naša pesem igra: Velika in majhna, ljuba in naša, ljuba in naša Slovenija!"

Ko smo v času dopustov in počitnic

obiskali domovino in se srečali z znanci ter prijatelji, se ustavljali tudi na pokopališčih, se moramo spomniti tudi znancev, ki so se poslovili iz naše skupnosti. Prvega avgusta smo v Kornwestheimu pokopali gospoda Petra DOKL, ki je imel podjetje za prodajo pijač. Po tako dolgi in hudi bolezni je komaj 52-letni oče zapustil sina in ženo v novem domu, ki so si ga tukaj zgradili. 17. junija smo se poslovili od mladega, 52-letnega očeta Alojza Janžeka. Bil je kuhar in imel je gostilno v Bad Cannstatu. 29. aprila smo se poslovili od Genovefe Deutschman, ki je dočakala 70 let. Skupaj s svojo družino je živela v Wendlingenu, danes pa je pokopana na Ptuju.

Naj vsi uživajo pri Bogu, nam, posebej pa še domačim, pa naj izprosijo posebnega blagoslova.

Slovenske maše v septembru:

Stuttgart: 4., 11., 18. september ob 16.30 - sv. Konrad

Boeblingen: 4. 9. ob 10. uri - Sv. Bonifacij

Schw. Gmund: 11. 9. ob 9.30 - Sv. Jožef

Schorndorf: 18. 9. ob 8.45 - Kapela sester

Aalen: 18. 9. ob 11. uri - Sv. Avguštin

Heilbronn: sobota, 24. 9. ob 17. uri - Sv. Kilian

Oberstenfeld: 25. 9. ob 9. uri - Srce Jezusovo

Esslingen: 25. 9. ob 16.30 - Sv. Elizabeta

Sobotna šola:

Stuttgart: 17. septembra in 1. oktobra ob 15. uri v Slovenskem domu

Boeblingen: 1. oktobra ob 9. uri v učilnici župnije Sv. Bonifacija

Srečanje mladih: v soboto, 10. septembra, ob 18. uri v Slovenskem domu

Srečanje za starše: v soboto, 17. septembra, ob 15. uri

Janez Šket

"ZVON" je v mešani in moški zasedbi sodeloval na VI. reviji slovenskih pevskih zborov v Berlinu. Organizacija tega sodelovanja, ki ga je zavzeto vodil g. Hostenbach, predsednik Zvona, je bila združena s precejšnjimi žrtvami članov in društva. Našim "Berlinčanom" se zahvaljujemo za prijazno gostoljubje. Srečanje je bilo spodbudno in poučno za nas vse. Hvala Bogu, Slovenci in njihovi prijatelji vlagajo še veliko truda v slovensko pevsko kulturo. Zaslužijo priznanje in hvaležnost.

Romanje združeno z materinskim in očetovskim dnevom, slovesnost, pri kateri so sodelovali Barbara, Folklorna in Zvon iz Holandije ter Slomšek iz Belgije

Začeli smo z romanjem v župnijski cerkvi v Heerlerheide, kjer je slika Marije Pomagaj z Brezije. Tu je bila sv. maša ob sodelovanju Zvona; litanije po maši pa je prepeval Slomšek skupno z ljudstvom. Materinski in očetovski del slovesnosti smo imeli v Brunssumu. Tu sta spet nastopala oba zbora v obeh zasedbah. Oglasil se je tudi slovenski duhovnik s priložnostnim nagovorom, gospe iz Velenja pa so mlademu rodu prikazale starinsko slovensko umetnost s kolovratom, gradašem in pletenjem. Po poskočnem nastopu Folklorne je bila pogostitev vseh navzočih. To je pripravil g. Ad Hamers v imenu "sv. Barbare" ob sodelovanju dobrih sponzorjev, katerih imena bomo objavili v prihodnji Naši Luči. Ob dobrem razpoloženju vseh se je spontano oglasila slovenska pesem, ki je veselo odmevala vse do večera.

Imamo lep vzgled sožitja za našo prihodnost.

Iskrena hvala vsem SODELAVCEM!

berite našo luč

oglasi

- DRAGI ROJAKI, POTUJETE V ITALIJO? Na pragu domovine, v središču stare Gorice, ob lepem drevoredu Corso Italia, Vas pričakujemo v PALACE HOTELU***, najboljšem in največjem hotelu v mestu. Najmodernejši komfort (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija). Rojaki imajo 15% popusta. – PH-PALACE HOTEL***, Corso Italia 63, I-34170 Gorizia, tel. 04 81 / 821 66, telex 461154 PAL GO I, fax 0481 / 31 658.
- V večnem mestu Rimu pa vam je na voljo HOTEL EMONA***, prav tako z vsem komfortom (kopalnica, telefon, radijski sprejemnik, barvna televizija, mini bar, klimatizacija), sprejelo pa vas bo slovensko osebje. Rojaki imajo 15% popusta. – HOTEL EMONA***, Via Statilia 23, 00185 ROMA, telefon 06 / 7027827 / 70227911, fax 06 / 7028787. – Pričakujemo Vas! – Lastnik obeh hotelov: Vinko Levstik.
- Dragi rojaki! Za Vašo SELITEV v domovino se vam toplo priporočamo. – Obrnite se na naslov: Gebr. HORŽEN, Möbeltransporte, Herderstraße 36, D-40721 Hilden bei Düsseldorf. (Telefon 02 1 03 / 44 5 62). – Informacije dobite pisno ali po telefonu v slovensčini ali nemščini.
- RAČUNALNIKI: Sinclair 48 K DM 245,-. Vse vrste Commodore, Schneider, Atari RADIOAPARATI, AVTORADIO Hi-Fi. Razni stroji in orodje. Eksportni popust. – Jode Discount Markt, Schwanthaler str.1, 80336 München 2, BRD.
- PREVODI – Sodno zapriseženi prevajalec za nemščino mag. Slavko Kessler vam uradno prevede vse vrste listin in strokovnih besedil. Telefon 80538 München, Liebigstr.10, tel.: 089 / 22 19 41, fax 089 / 29 16 16 27.
- V Frankfurtu, nedaleč od velesajma, Vas v restavraciji hotela FRANKENHOF, Lorbacherstr. 3, tel. in fax 069 738 00 18, postrežejo z izvrstnimi jedmi (tudi slovenskimi). Z niskimi cenami in kvaliteto se priporočata Silvija in Tine Bibič.
- Prodajamo hišo (visoko pritlična, 170 m² bivalnega prostora) in manjše gospodarsko poslopje (stare 10 let). Okoli je 1000 m² vrta s pritličnim drevjem in vinsko trto. Dovož je asfaltiran; lokacija je primerna za

bivanje ali kakršnokoli obrt. Cena hiše je 170.000 DM oz. po dogovoru. Inf. so na naslov: ZVONAR ANA, Tratna 4, 63231 Gabelno (občina Šentjur)

- VSE POD ENO STREHO. Kaj je lepšega kot po napornih nakupih ali pa po utrudljivem sestanku, dobro jesti in popiti, poklepetati z znanci in pod isto streho prenočiti? Vse to vas čaka na Frankfurter Ringu 38, v Münchnu. Frankfurter Ring je cesta avtomobilskih hiš, nakupovalnih centrov - vse kar potrebujete, je v našem okolju! Če kaj iščete ali potrebujete, nas pokličite ali pa obiščite, radi vam bomo pomagali pri iskanju novih poslovnih partnerjev. J. Kragelj, Gastatte Zum Baren, Ring Pension, Frankfurter Ring 38. Tel: 35 22 16 Fax: 35 696 45

- Imate parcelo? Pomagamo vam pri urejanju lokacijske in gradbene dokumentacije. Pišite na naslov: Gaberšek Leopold, D-68623 Lambertheim, Sedanstr. 30

- NOVO! NOVO! ZA VAŠE ZDRAVJE! Električni masažer z grelnim elementom, magneti, akupresuro in akupunkturo. Elektromagnetski valovi povzročajo v telesnem tkivu vibracije, te aktivirajo celice, ki omogočajo pravičen krvni obtok. Aparat segreva mišice, pripomore k njihovi elastičnosti, bolečine ublaži ali povsem odpravi. Pomaga pri vseh revmatičnih boleznih, nevralgiji, artritisu, migreni, visokem krvnem pritisku, hladnih rokah in nogah, športnih poškodbah, masaži obraza itd. Zelo uspešen za refleksno petno terapijo z navodili. Cena 152 DM - znižano na 116 DM - s poštnino. JODE - Schwanthalerstr. 1 80336 München

- Ugodno prodajamo v Slatini pri Cirkulanah parcelo z vinogradom v izmeri 35 arov. Izredno lepa in sončna lega za graditev vikenda ter žični nasad cca 700 trsov laškega rizlinga, star 9 let. Cena samo 10.000 DEM. Kličite na telefon: 062/771-421

- V Sežani v bližini sodišča prodajamo hišo, primerno tudi za poslovni prostor. Telefon: 00386/67/72514 od 20. do 21. ure.

- V bližini Ptujskih toplic oddajamo najemno stanovanje, veliko 75 m². Prednost imajo domači. Nadaljnje informacije po telefonu:

(062) 221-143.

- V Velenju (Liliska ulica 8, Pesje) prodajamo dvostanovanjsko "takoj vseljivo" hišo s sadovnjakom, vrtom ter rastlinjakom, skupaj 702 m² zemlje z urejeno okolico, garažo, telefonom, kabelsko televizijo in mestnim ogrevanjem. Oddaljenost hiše od trgovine, banke ter avtobusne postaje je 3 min. Cena po dogovoru. Telefon (063) 855-428 ali 0711-32-87-74.

- Prodajamo trisobno stanovanje v bloku, priključek za telefon in kabelsko TV ter z mestnim ogrevanjem, veliko 74 m². Je v mirnem okolju Velenja na Koroški 29. Pripadata mu še dve kleti, mogoč dokup garaže. Cena po dogovoru. Telefon: (063) 855-428.

- Na lepem kraju v bližini Rogaške Slatine in Atomskih toplic prodajamo solidno novo enodružinsko stanovanjsko hišo s 100 m² stanovanjske površine - tri sobe, kabinet, kompletno opremljena kopalnica, velika kuhinja, atrijsko stopnišče z jedilnim kotom, prostorna klet in vrt. Vodovod in elektrika ter kanalizacija urejena. Enako cesta 100 m od hiše, sicer asfalt. Uradna dokumentacija za gradnjo je urejena. Stanovanje je delno opremljeno. Cena: 50.000 DM. Naslov: Čižmek Lea, Jenkova ul. 8a, 63000 Celje, telefon: 27 538

- Starejša oseba zaradi starosti in bolezni proda v Ljubljani v Šiški za gotovino lepo trisobno komfortno stanovanje v bloku. Ima balkon, ločene sanitarije, CK, toplovod, plinovod, telefon, SATV. V bližini je tivolski park, živalski vrt, športna dvorana. Za športnike trimska steza na Rožniku, kjer je vsako nedeljo sveta maša. Avtobusna postaja je od stanovanja oddaljena približno 3 min. Ponudbe na Uredništvo "Naše luči" pod "Dobra naložba za potomce".

**Če potujete v München,
Vas pričakuje
HOTEL ERBPRINZ
Sonnenstr.2, 80331 München 2
tel. 089 / 59 45 21
Družina Zupan**

vsaj majčkeno se nasmejčkajte!

Sodnik priči, ki stoji kot paragraf zviti pred njim:

- Kako si drznete priti pijani pričat pred sodišče?!

- Samo zaradi latinskega izreka "In vino veritas", gospod sodnik, hk!

☺

"Kaj tajnica Nada ni več v tvoji pisarni?"

"Nič več. Odpovedala je službo, ker me je zasačila, ko sem poljubljal svojo ženo."

☺

Žena je prišla v gostilno, kjer je popival njen mož, in je rekla: "Ljubi mož, nikar več ne pij. Zapomni si, da je voda najboljša pijača."

"Toda ženka," pravi mož, "saj vendar ne morem imeti jaz vedno vse najboljše!"

☺

- Zdaj pa res ne vem...

- Česa ne veš, Drejc?

- Ali naj grem na svatbo ali ne.

- Si povabljen?

- Ženin sem.

☺

Mihec: "Moj oče je bil pri zobozdravniku in je dobil nove zobe."

Tonček: "Kaj pa bo s starimi?"

Mihec: "Najbrž jih bo pre-

delal, da jih bom potem nosil jaz, kakor nosim hlače in druge reči po njem."

☺

- Pomisli, pri Eskimih traja noč pol leta.

- Tam potem lahko vložita zakonca tožbo za razvezo že v poročni noči.

☺

Oficir vpraša rezervista: "Kaj si v civilu?"

"Ključavničar," odvrne rezervist.

"Samostojen?"

"Ne, oženjen."

☺

V mestu so obešali razbojnika. Zbrala se je velika množica ljudi. Ko je razbojnik izdihnil, je nekdo zavzdihnil:

- Ta je že prestal svoje, nas pa še čaka!

☺

- Sprevodnik na trolejbusu me je tako gledal, kakor bi ne bil plačal voznega listka.

- In kaj si storil?

- Jaz? Jaz sem ga pa gledal, kakor da bi bil vozni listek res plačal...

☺

- Za take laži, kje si hodil tako dolgo, bi moral vzeti precej bolj neumno ženo od mene, da bi ti verjela!

- Vem, pa je nisem našel.

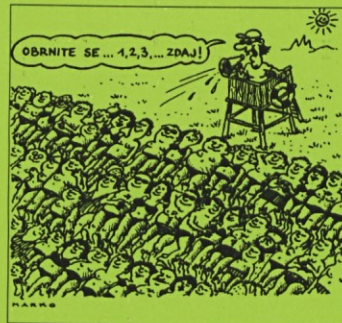
☺

"Zakaj nimate tako popadljivega psa na vrvici?"

"Nisem jaz kriv, temveč vi, ker mu kažete svoje kosti."

☺

Sodnik: Zaradi lakote ste

kradli? Čemu ste pa odgnali kar celega vola?"

Tat: "Nisem imel noža, da bi si ga odrezal košček."

☺

Pesnik: "Torej, vi pravite, da bi dal več ognja v svoje pesmi?"

Založnik: "Nasprotno, več pesmi v ogenj."

☺

Dekletce sedi na travi pred hišo, zasaja v zemljo kurja peresa in jih zasiplje z zemljo.

"Kaj pa delaš?" jo vpraša stara mama.

"Piščance sadim," odgovori dekletce.

☺

Učencem je strogo prepovedano kajenje v šoli. Pa stopi v razred učitelj in zasači nekoga s cigareto v ustih.

"Čuden čopič imaš v rokah, kaj si pa hotel z njim narisati?" vpraša učitelj.

"Oblake, gospod učitelj!"

☺

SLOVENSKE KATOLIŠKE ŽUPNIJE PO EVROPI**ANGLIJA****LONDON SW9 Ols, 62, Offley Road**, tel. + faks 071 - 735 - 6655, *Stanislav Cikaneč***AVSTRIJA****A-1050 WIEN, Einsiedlergasse 9-11**, tel. 1-544 2575, *Anton Štekl***A-8020 GRAZ, Mariahilferplatz 3**, tel. 0316 - 91 31 69 - 37, *p. mag. Janez Žnidar***A-4053 HAID b. Ansfelden, Kirchenstraße 1**, tel. 07229 - 88 3 56 - 3 (ob petkih popoldne in ob sobotah), *Ludvik Počivavšek***A-6800 FELDKIRCH / Vorarlberg, Herrengasse 6**, tel. 0 55 22 - 73 1 00 in 34 850, *Janez Žagar***A-9800 SPITTAL / Drau, Fridtjof-Nansen-Str. 3****BELGIJA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, tel. 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***B-6200 CHÂTELINEAU, 10, rue de la Revolution**, tel. 071 - 39 73 11, *Kazimir Gaberc***FRANCIJA****F-92320 CHATILLON, 3, Impasse Hoche**, tel. 1-42 - 53 64 43, faks 1-42 53 56 70, *prelat Nace Čretnik, Silvo Česnik, Martin Retelj***F-57710 AUMETZ, 9, rue Saint Gorgon**, tel. 82 91 85 06, *Anton Dejak***F-57800 MERLEBACH, 14, rue du 5 Decembre**, tel. 87 81 47 82, *Jože Kamin***F-06300 NICE, 17, rue de Sospel**, tel. 93 56 66 01, *Franjo Pavalec***HRVAŠKA****41090 ZAGREB, Vrbčanska 114, Andrej Urbančl, CM**, tel. 041 - 156 573**ITALIJA****SLOVENIK, I-00178 ROMA, Via Appia Nuova 884**, tel. 06 - 718 47 44, faks 06 - 718 72 82, *msgr. dr. Maksimilijan Jezernik***MILANO: msgr. dr. Oskar Simčič, Corte S. Ilario 7, 34100 Gorizia**, tel. 0 418 - 32 123**NEMČIJA****D-10829 BERLIN, Kolonnenstr. 38**, tel. 030 - 784 50 66, fax 030 - 788 33 39, *Martin Horvat*, tel. 030 - 788 19 24**D-46149 OBERHAUSEN, Oskarstr. 29**, tel. 0208 - 64 09 76, *Janez Pucelj*, tel. + faks 0208 - 644 277, *Stanislav Čeplak*, diakon**D-50674 KÖLN, Moltkestr. 119 - 121**, tel. 02 21 - 52 37 77, *Martin Mlakar***D-60596 FRANKFURT, Holbeinstr. 70**, tel. 069 - 63 65 48, *Janez Modic***D-68159 MANNHEIM, A 4, 2**, tel. 06 21 - 28 5 00, *Bogdan Saksida***D-85055 INGOLSTADT, Feldkirchner Str. 81**, tel. 08 41 - 59 0 76, *Stanislav Gajšek*, tel. + faks 0841 - 92 06 95**D-70184 STUTTGART, Staffenbergstr. 64**, tel. 07 11 - 23 28 91, *Janez Šket*, tel. + faks 07 11 - 2 36 13 31**D-72764 REUTLINGEN, Krämerstr. 17**, tel. 07 121 - 45 2 58, faks 07121-47227 *Janez Demšar*, *Urbanstraße 21, D-72764 Reutlingen*, tel. 07 121 - 44 7 89**D-86199 AUGSBURG, Klausenberg 7c**, tel. 08 21 - 97 9 13, *Jože Bucik***D-89073 ULM, Olgastraße 137**, tel. 07 31 - 27 2 76, *Jože Bucik*, *voditelj dr. Marko Dvorak***D-80538 MÜNCHEN, Liebigstr. 10**, tel. 089 - 22 19 41, faks 089 - 29 16 16 27, *Marjan Bečan***NIZOZEMSKA****B-3630 EISDEN, Guill. Lambert laan 36**, 089 - 76 22 01, *Vinko Žakelj***ŠVEDSKA****S-411 38 GÖTEBORG, Parkgatan 14**, tel. +faks 031 - 11 54 21, *Zvone Podvinski***ŠVICA****CH-8052 ZÜRICH, Schaffhauser Str. 466**, Postfach 771, tel. 01 - 301 31 32, faks 01 - 303 07 88, *p. Robert Podgoršek*, *Seebacherstr. 15, Postfach 521, CH-8052 Zürich*, tel. 01 - 301 44 15**CH-4500 SOLOTHURN, Kapuzinerstr. 18**, tel. 065 - 22 71 33, *p. Damijan Frlan***KATOLIŠKO SREDIŠČE SLOVENCEV PO SVETU, 61001 Ljubljana, Poljanska 2**tel. + faks 061 - 13 32 075, voditelj: *Janez Rihar*, 61120 Ljubljana, Nove Fužine 23, tel. 061 - 454 246, faks 061 - 446 135